

VYSOKÁ ŠKOLA BÁŇSKÁ – TECHNICKÁ UNIVERZITA OSTRAVA
EKONOMICKÁ FAKULTA

KATEDRA PODNIKOHOSPODÁŘSKÁ

Zhodnocení finančního zdraví výrobního podniku
Evaluation of Financial Health of a Manufacturing Company

Student:

Iveta Zuzaňáková

Vedoucí bakalářské práce:

Ing. Jiří Franek, Ph.D.

VŠB - Technická univerzita Ostrava
Ekonomická fakulta
Katedra podnikohospodářská

Zadání bakalářské práce

Student: **Iveta Zuzaňáková**
Studijní program: B6208 Ekonomika a management
Studijní obor: 6208R020 Ekonomika podniku
Téma: **Zhodnocení finančního zdraví výrobního podniku**
Evaluation of Financial Health of a Manufacturing Company
Jazyk vypracování: čeština

Zásady pro vypracování:

1. Úvod
2. Teoretická východiska analýzy finančního zdraví
3. Charakteristika podniku
4. Zhodnocení finančního zdraví podniku a doporučení pro podnik
5. Závěr

Seznam použité literatury

Seznam zkratk

Prohlášení o využití výsledků bakalářské práce

Seznam příloh

Přílohy

Seznam doporučené odborné literatury:

KALOUDA, František. *Finanční analýza a řízení podniku*. 3. vyd. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, s.r.o., 2017. 328 s. ISBN 978-80-7380-646-0.

RŮČKOVÁ, Petra. *Finanční analýza: metody, ukazatele, využití v praxi*. 5. vyd. Praha: Grada Publishing, 2015. ISBN 978-80-247-55342.

SYNEK, Miloslav a Eva KISLINGEROVÁ. *Podniková ekonomika*. 6. vyd. Praha: C. H. Beck, 2015. ISBN 978-80-7400-274-8.

Formální náležitosti a rozsah bakalářské práce stanoví pokyny pro vypracování zveřejněné na webových stránkách fakulty.

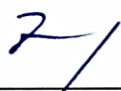
Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Jiří Franek, Ph.D.**

Datum zadání: 24.11.2017

Datum odevzdání: 11.05.2018

Ing. Josef Kašík, Ph.D.
vedoucí katedry

prof. Dr. Ing. Zdeněk Zmeškal
děkan fakulty

„Prohlašuji, že jsem celou bakalářskou práci na téma: „Zhodnocení finančního zdraví výrobního podniku“ vypracovala pod vedením vedoucího bakalářské práce samostatně a veškeré uvedené přílohy sama vyplnila. Použitou literaturu a podkladové materiály uvádím v přiloženém seznamu literatury.“

Ve Valašském Meziříčí dne 11. 5. 2018

.....
Iveta Zuzaňáková

Poděkování:

„Zde bych touto cestou ráda poděkovala panu Ing. Jiřímu Frankovi Ph.D. za jeho cenné rady a trpělivost při vedení mé bakalářské práce. Mé poděkování patří také společnosti CIE JOAMAR, s.r.o. za ochotu a pomoc při získání potřebných informací a podkladů.“

OBSAH

1	ÚVOD.....	5
2	TEORETICKÁ VÝCHODISKA ANALÝZY FINANČNÍHO ZDRAVÍ	6
2.1	PŘEDMĚT A ÚČEL FINANČNÍ ANALÝZY	6
2.2	HISTORIE FINANČNÍ ANALÝZY	7
2.3	UŽIVATELÉ FINANČNÍ ANALÝZY	7
2.3.1	<i>Interní uživatelé.....</i>	<i>8</i>
2.3.2	<i>Externí uživatelé.....</i>	<i>8</i>
2.4	ZDROJE VSTUPNÍCH DAT	9
2.4.1	<i>Rozvaha</i>	<i>11</i>
2.4.2	<i>Výkaz zisku a ztráty</i>	<i>13</i>
2.4.3	<i>Výkaz Cash Flow.....</i>	<i>15</i>
2.4.4	<i>Příloha účetní závěrky.....</i>	<i>16</i>
2.4.5	<i>Integrační vazby mezi finančními výkazy</i>	<i>17</i>
2.5	UKAZATELE FINANČNÍ ANALÝZY	18
2.5.1	<i>Extenzivní (stavové) ukazatele.....</i>	<i>18</i>
2.5.2	<i>Poměrové ukazatele.....</i>	<i>19</i>
2.6	PYRAMIDOVÝ ROZKLAD FINANČNÍCH UKAZATELŮ	27
2.6.1	<i>Souhrnné modely hodnocení finanční úrovně</i>	<i>28</i>
2.6.2	<i>Bankrotní a bonitní modely</i>	<i>29</i>
2.7	ŽIVOTNÍ CYKLUS PODNIKU	33
2.7.1	<i>Zrušení a zánik podniku</i>	<i>35</i>
3	CHARAKTERISTIKA PODNIKU.....	37
3.1	CHARAKTERISTIKA SPOLEČNOSTI	37
3.2	HISTORIE SPOLEČNOSTI.....	37
3.3	ZÁKLADNÍ INFORMACE O SPOLEČNOSTI.....	38
3.4	ORGANIZAČNÍ STRUKTURA	39
4	ZHODNOCENÍ FINANČNÍHO ZDRAVÍ PODNIKU A DOPORUČENÍ PRO PODNIK .	40
4.1	ANALÝZA ROZVAHY	40
4.1.1	<i>Vertikální analýza aktiv.....</i>	<i>40</i>
4.1.2	<i>Vertikální analýza pasív</i>	<i>42</i>
4.1.3	<i>Horizontální analýza aktiv</i>	<i>43</i>
4.1.4	<i>Horizontální analýza pasív.....</i>	<i>44</i>
4.2	ANALÝZA VÝKAZU ZISKŮ A ZTRÁT	45
4.2.1	<i>Vertikální analýza výnosů</i>	<i>45</i>

4.2.2	<i>Vertikální analýza nákladů</i>	46
4.2.3	<i>Horizontální analýza výkazu zisku a ztráty</i>	47
4.3	POMĚROVÁ ANALÝZA	48
4.3.1	<i>Analýza aktivity</i>	48
4.3.2	<i>Analýza likvidity</i>	51
4.3.3	<i>Analýza rentability</i>	53
4.3.4	<i>Analýza finanční stability a zadluženosti</i>	56
4.4	PYRAMIDOVÝ ROZKLAD UKAZATELE ROA	56
4.5	BANKROTNÍ A BONITNÍ MODEL Y	57
4.5.1	<i>Altmanův model</i>	57
4.5.2	<i>Tafflerův model</i>	59
4.5.3	<i>Index IN99</i>	60
4.5.4	<i>Index IN05</i>	61
4.5.5	<i>Index bonity</i>	62
4.6	SHRNUTÍ	64
4.7	DOPORUČENÍ PRO PODNIK NA ZÁKLADĚ PROVEDENÉ ANALÝZY FINANČNÍHO ZDRAVÍ	66
5	ZÁVĚR	67
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	69
	SEZNAM ZKRATEK	71
	PROHLÁŠENÍ O VYUŽITÍ VÝSLEDKŮ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE	73
	SEZNAM OBRÁZKŮ A SCHÉMAT	74
	SEZNAM GRAFŮ	75
	SEZNAM TABULEK	76
	SEZNAM PŘÍLOH	77
	PŘÍLOHY	78

1 ÚVOD

Hodnocení podniků je stále aktuálním tématem. Firmy procházejí transformacemi, dochází u nich k fúzím či akvizicím, čelí rizikům, dopadům krizí, mají existenční problémy a bankrotují. Finanční společnosti zpravidla hodnotí bonitu pro poskytování úvěrů, pojišťovací instituce se daleko intenzivněji zabývají hodnocením rizik a pátráním po pojistných podvodech. Na straně investorů došlo k větší opatrnosti např. při investování do cenných papírů a také vedení společnosti přistupuje daleko zodpovědněji k informacím ze strany managementu o situaci jejich firmy. Příčin a důvodů, na jejichž základě dochází k hodnocení podniku, je mnoho.

Cílem bakalářské práce je provedení finanční analýzy na základě získaných dat a informací, interpretace výsledných hodnot jednotlivých ukazatelů a následné doporučení zaměřené na zlepšení vývoje dané společnosti. Bakalářská práce byla realizována ve společnosti CIE JOAMAR, s.r.o. s využitím dat za období 2012 – 2016. Tato práce je rozčleněna do pěti hlavních kapitol. Po úvodu, který slouží k základní charakteristice tématu bakalářské práce a vymezení cíle této práce, je dané téma následně teoreticky vymezeno. Popsán je nejen předmět a účel finanční analýzy, její uživatelé, zdroje vstupních dat či dané ukazatele, zmínka je i o historii finanční analýzy a životní cyklus podniku – konkrétněji zániku společnosti.

V následující kapitole je představena analyzovaná společnost CIE JOAMAR, s.r.o. Podnik je nejdříve charakterizován obecně v jednotlivých bodech a následně je popsána detailněji jeho historie, základní informace týkající se jeho předmětu podnikání a jeho organizační struktura.

V aplikační části práce, která úzce navazuje na předchozí část teoretickou, je provedena vlastní analýza a výpočty jednotlivých ukazatelů, které doprovází jejich následná interpretace. V této kapitole jsou také navržena nápravná opatření, pomocí kterých je možné finanční stabilitu společnosti CIE JOAMAR, s.r.o. zlepšit.

Závěr práce je věnován shrnutí výsledků a veškerých podstatných informací, které finanční analýza přináší a dochází zde ke kompletnímu zhodnocení finanční situace podniku.

2 TEORETICKÁ VÝCHODISKA ANALÝZY FINANČNÍHO ZDRAVÍ

V této kapitole budou vymezena teoretická východiska analýzy finančního zdraví firmy týkající se předmětu a účelu finanční analýzy, vstupních dat a jednotlivých ukazatelů. Zároveň bude také popsán vztah k životnímu cyklu podniku.

2.1 Předmět a účel finanční analýzy

Definici pro finanční analýzu je nespočet, obecně ji však můžeme charakterizovat jako soubor činností, jehož podstatnými nástroji jsou finance a čas. Tyto nástroje pak využíváme ke komplexnímu zhodnocení finanční situace podniku.

Jednotliví autoři finanční analýzu popisují z různých pohledů. Kalouda (2017, s. 57) uvádí že, *„finanční analýza, jako složka finančního řízení podniku, bývá charakterizována jako metodický nástroj, který dovolí posoudit tzv. finanční zdraví analyzovaného podniku.“* Sedláček (2011, s. 12) finanční analýzu podniku definuje jako *„metodu hodnocení finančního hospodaření podniku, při které se získaná data třídí, agregují, poměřují mezi sebou navzájem, kvantifikují se vztahy mezi nimi, hledají kauzální souvislosti mezi daty a určuje se jejich vývoj. Tím se zvyšuje vypovídací schopnost zpracovávaných dat, zvyšuje se jejich informační hodnota.“* Vochozka (2011, s. 12) uvádí, že *„finanční analýza je formalizovanou metodou, která umožňuje získat představu o finančním zdraví podniku.“* S komplexním hodnocením finanční analýzy přichází kupř. Dluhošová (2010, s. 71), která uvádí, že *„finanční analýza je oblastí, která představuje významnou součást komplexu finančního řízení podniku. Přitom pro hodnocení finanční situace a výkonnosti podniků se využívá celá řada poměrových ukazatelů. Smyslem využití ukazatelů je posoudit a zhodnotit finanční situaci podniku a formulovat doporučení pro jeho další vývoj.“*

Cílem finanční analýzy je získání obsáhlého sběru dat či informací, na základě, kterých hodnotíme nejen silné stránky podniku, ale především se snažíme odhalit a následně napravit případné chyby ve finančním hospodaření. Na základě finanční analýzy je nutné hodnotit např. ziskovost podniku, správné rozvržení majetkové struktury apod. Důležité je také zjistit, zda podnik využívá efektivně svých aktiv, zda je schopen včas plnit své závazky vůči věřitelům a celou řadu dalších podstatných skutečností. Mělo by se tedy jednat o nepřetržité hodnocení ekonomické situace podniku, jež je dána existencí ekonomických i neekonomických faktorů.

Růčková (2015) uvádí, že by se finanční analýza měla snažit předvídat budoucí vývoj jednotlivých ekonomických ukazatelů a případně také odhadovat možné změny a vývoj trendů.

Finanční analýza slouží jako užitečný nástroj nejen vně podniku, kde vytváří vnější obraz o společnosti, ale zároveň nám pomáhá uvnitř podniku jako varovný signál před nepřejícnými důsledky změn finanční situace.

Nejenže se jedná o nedílnou součást finančního řízení, jelikož působí jako zpětná vazba, kam až se podnik v určitých oblastech dostal, v čem se jeho plány a předpoklady podařilo naplnit nebo kde se ocitl v situaci, ve které vůbec být nechtěl, ale hlavně umožňuje řídicím pracovníkům správně se rozhodovat při zajišťování finančních zdrojů, stanovení optimální finanční struktury, alokaci volných peněžních prostředků, při zajišťování obchodních úvěrů, rozdělování zisku apod.

2.2 Historie finanční analýzy

Co se týče historie finanční analýzy, lze říci, že vznikla brzy po vzniku peněz, neboť bylo nutné uvažovat, jak správně s penězi hospodařit. Jednalo se však o nahodilé rozvahy bez hlubšího poznání.

Moderní chápání finanční analýzy vzniklo pravděpodobně, až ve Spojených státech amerických, kde se jednalo zpočátku pouze o teoretickou práci, která neměla s praxí finanční analýzy nic společného.

Pomocí původních analýz docházelo především ke změnám v účetních výsledcích. Jelikož bez využití výpočetní techniky bylo samotné vypracování účetních výkazů velice náročné, natož pak provádění komplexních analýz. Postupem času se ukázalo, že právě rozvaha a výkaz zisků a ztráty jsou poměrně kvalitním zdrojem informací a na základě jejich analýzy bylo možné odstranit rizika související s daným podnikem. Analýza finančních ukazatelů přinášela potřebné informace pro celou řadu konečných uživatelů. Managementu podniku šlo zpočátku především o zjištění likvidity a schopnosti přežít.

Během let se však s vývojem výpočetní techniky požadavky vlastníků a managementu podniku na analýzu finanční situace poměrně zvýšily. Došlo k vývoji celé řady metod a postupů pro získání detailnějších informací a jejich následnou analýzu.

V dnešní turbulentní době je finanční analýza poměrně standardním a nezbytným způsobem komplexního hodnocení finančního zdraví podniku.

2.3 Uživatelé finanční analýzy

Informace o finanční situaci podniku nevyužívají pouze vedoucí a vrcholoví pracovníci, ale můžeme se setkat s mnoha subjekty, které přichází do kontaktu s podnikem a zajímají se o

informace týkající se finančního zdraví podniku. Tyto uživatele finanční analýzy lze rozdělit na externí a interní. Základním rozdílem mezi těmito skupinami je, kdo tuto analýzu vytváří či provádí a kdo ji potřebuje či využívá.

2.3.1 Interní uživatelé

Mezi interní uživatele lze zařadit zaměstnance, manažery a vlastníky podniku. Interní analýza se pak sestavuje na základě podkladů z vnitropodnikového účetnictví, z podnikových kalkulací, rozpočtů, statistik či plánů a jiných finančních či interních podkladů.

Manažeři využívají výstupy finanční analýzy především pro operativní a strategické řízení podniku. Znalost finanční situace jim umožňuje provádět správné rozhodování v oblasti získávání finančních zdrojů, volby majetkové struktury apod.

Zaměstnancům mohou podklady z finanční analýzy pomoci k utvrzení jistoty zaměstnání. Tato skupina se přirozeně zajímá o prosperitu a stabilitu podniku, především v oblasti mzdové a sociální. Tyto informace zjišťují většinou prostřednictvím odborových organizací.

Vlastníci si pomocí finanční analýzy ověřují, zda se jejich peněžní prostředky vložené do podniku mají tendenci zhodnocovat a zda jsou řádně využívány. Z jejich pohledu je základním cílem maximalizace tržní hodnoty vlastního kapitálu.

2.3.2 Externí uživatelé

Druhou avšak neméně podstatnou skupinou jsou externí uživatelé finanční analýzy. Mezi tyto uživatele řadíme především investory, stát a jeho orgány, obchodní partnery, banky a jiné věřitele apod.

Investoři jsou subjekty, jejichž hlavním úkolem je poskytovat kapitál. Využívají veškerých dostupných zpráv o finančním zdraví podniku, aby získali co nejvíce informací pro rozhodování o investicích. Důležité jsou pro ně především ukazatele míry rizika a výnosů spojených s vloženým kapitálem. **Stát a jeho orgány** se zaměřují především na kontrolování vykazovaných daní. Informace, jež získávají o podniku, využívají k různým statistickým průzkumům či rozdělování finanční výpomoci, jako jsou dotace, subvence apod. Zajišťují kontrolu podniků se státní účastí a v případě podniků, kterým byly svěřeny státní zakázky v rámci veřejné soutěže, kontrolují finanční zdraví.

Obchodní partneři jsou skupinou subjektů, která se zaměřuje především na splnění svých závazků z obchodního vztahu. Soustředí se převážně na kontrolu solventnosti,

zadluženosti a likvidity podniku. Pro **Banky a jiné věřitelé** jsou informace z finanční analýzy důležité z hlediska představy o finančním zdraví budoucího či již existujícího dlužníka. Na základě těchto informací se banka neboli věřitel rozhoduje, v jaké fázi, za jakých podmínek nebo jestli vůbec úvěr dlužníkovi poskytne. **Konkurence či konkurenti** jsou skupinou subjektů, kterou budou zajímat informace o podobných podnicích v daném odvětví. Tyto podklady jim budou sloužit jako nástroj k porovnání výsledku hospodaření, cenové politiky, rentability, apod. V případě, že se bude jednat o dominantní podnik čili vůdce trhu, mohou výsledky tohoto podniku sloužit jako inspirace v oblasti nastavení obdobné obchodní politiky konkurenčních firem.

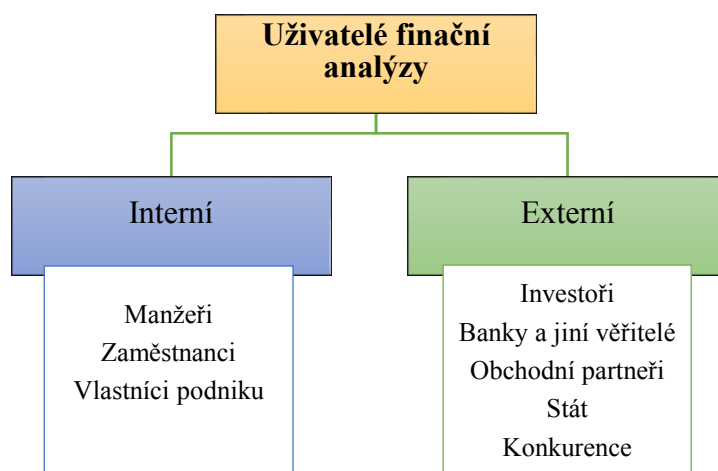

Schéma 2. 1 Uživatelé finanční analýzy

Zdroj: vlastní zpracování

2.4 Zdroje vstupních dat

Prvním důležitým krokem prospěšným pro sestavení komplexní finanční analýzy o co nejsprávnější vypovídající hodnotě, je shromáždění co nejrozsáhlejšího počtu vstupních dat. Jak uvedla Růčková a Roubíčková (2012, s. 80): „Kvalitní podklady jsou základem pro vytvoření objektivního pohledu na finanční zdraví firmy.“

Je nutné vědět, že se k sestavení finanční analýzy vychází z různorodých informačních zdrojů, které mají odlišnou dostupnost. Obecně můžeme tyto zdroje informací rozdělit na interní a externí. Jak již může být zřejmé, interní informace získáváme uvnitř analyzovaného podniku, a ne všechny musí být k dispozici veřejnosti. Mezi interní data řadíme údaje z vnitropodnikového účetnictví, podnikové statistiky, podklady ze mzdové oblasti, rozpočetnictví, směrnice podniku apod. Pro sestavení základní finanční analýzy se nejčastěji využívají interní data veřejně dostupná, která můžeme nalézt v účetní závěrce podniku. Tyto

data pak mohou doplnit podklady nefinančního charakteru, jako jsou např. informace o objemovém množství výrobků a služeb či produktivitě práce.

Dalším zdrojem finanční analýzy jsou informace externí. Tyto informace k nám přichází z vnějšího prostředí firmy. Týkají se nejen podniku samotného, ale především jeho domácího a zahraničního okolí. Jak tvrdí Růčková a Roubíčková (2012), řadíme zde informace vycházející z mezinárodních analýz, analýz národního hospodářství či odvětvových analýz, ale také informace z oficiálních statistik či burzovní informace z odborného tisku. K nefinančním informacím pak patří informace o postavení na trhu, konkurenci, kvalitě managementu či opatření vlády apod.

Důležitým a základním zdrojem vstupních informací k sestavení finanční analýzy jsou především ekonomické výkazy. Tyto výkazy dělí Dluhošová (2010) na **výkazy finančního účetnictví**, které poskytují přehled o stavu a struktuře majetku a zdrojích jeho krytí (rozvaha), o tvorbě a užití výsledku hospodaření (výkaz zisku a ztráty) a v neposlední řadě o pohybu peněžních toků (výkaz Cash Flow).

Dále se jedná o **výkazy vnitropodnikového účetnictví**, které si každý podnik vytváří individuálně. Řadíme zde především výkazy související s podnikovými náklady v nejrůznějších členění, například druhovém či kalkulačním. Výkazy o spotřebě nákladů připadající na jednotlivé výkony či střediska apod. Tyto výkazy lze charakterizovat jako interní a nejedná se o veřejně dostupné informace.

Dalšími zdroji dat jsou **kvantifikovatelné nefinanční informace**, jako např. firemní statistiky produkce, zaměstnanosti, normy spotřeby apod. Poté zde máme **nekvantifikovatelné informace** – zprávy vedoucích pracovníků daných útvarů, poznámky manažerů, prognózy, apod. A poslední skupinu jsou **informace finanční**, do kterých lze zahrnout účetní výkazy a výroční zprávy, vnitropodnikové informace, zprávy o vývoji měnových relací, apod.

Schéma 2. 2 Skupiny informací pro finanční analýzu

Zdroj: vlastní zpracování

2.4.1 Rozvaha

Výkaz zvaný rozvaha lze charakterizovat jako základní stavební kámen v oblasti výkazů, jelikož vznikl jako první. Ostatní výkazy byly vytvořeny odvozením díky potřebám podrobnějšího zkoumání jednotlivých ekonomických položek.

Rozvahu lze popsat jako přehled aktiv a pasiv k určitému časovému okamžiku. Podle toho o jaký časový okamžik se jedná, dělíme rozvahu na řádnou, mimořádnou, mezitímní, zahajovací, počáteční či konečnou. Růčková a Roubíčková (2012) tvrdí, že se rozvaha sestavuje nejčastěji k poslednímu dni každého roku. Jde nám totiž o získání věrného obrazu o:

- majetkové situaci podniku – tzn. jak je majetek oceněn, jaká je výše jeho opotřebení, zda má optimální složení, apod.;
- zdrojích, z nichž byl majetek pořízen – tzn. struktura vlastních a cizích zdrojů financování, apod.;
- finanční situaci podniku – tzn. jaké výše zisku podnik dosáhl, popř. jakým způsobem ho rozdělil, zda podnik plní své závazky, apod.

Rozvahu lze využít k zhodnocení majetkové či finanční situace, ve které se v daném okamžiku podnik nachází. Tento finanční výkaz řadíme k základním výkazům účetní závěrky a na rozdíl od výkazu Cash Flow a výkazu zisku a ztrát, které udávají hodnoty platné za dané období v tokových veličinách, vykazuje rozvaha hodnoty platné k určitému okamžiku, což nazýváme jako veličiny stavové.

Ve správně sestavené rozvaze musí platit základní bilanční rovnice, v níž platí:

$$\text{AKTIVA} = \text{PASIVA}.$$

Rozvahu mohou účetní jednotky sestavovat v plném či zkráceném rozsahu. Jedná se o usnadnění vedení účetnictví především pro mikro a malé podniky. Obecnou strukturu rozvahy lze vidět na následující Tab. č. 2. 1.

a) Aktiva

Aktiva představují stav majetku neboli majetkovou strukturu. V rozvaze jsou řazena dle likvidity, tzn. od položky nejméně likvidní po nejlikvidnější. Dle konkrétní formy aktiv může docházet k členění daleko podrobnějšímu, např. podle doby držení majetku účetní jednotkou. Avšak obecně lze aktiva rozdělit do čtyř základních skupin:

- pohledávky za upsaný základní kapitál,
- aktiva stálá čili majetek dlouhodobý,
- majetek krátkodobý oběžný,
- specifická skupina přechodných aktiv čili účty časového rozlišení.

Tab. 2. 1 Struktura rozvahy

označ.	AKTIVA	označ.	PASIVA
	AKTIVA CELKEM		PASIVA CELKEM
A.	Pohledávky za upsaný základní kapitál	A.	Vlastní kapitál
B.	Dlouhodobý majetek	A. I.	Základní kapitál
B. I.	Dlouhodobý nehmotný majetek	A. II.	Ážio a kapitálové fondy
B. II.	Dlouhodobý hmotný majetek	A. III.	Fondy ze zisku
B. III.	Dlouhodobý finanční majetek	B + C.	Cizí zdroje
C.	Oběžná aktiva	B.	Rezervy
C. I.	Zásoby	C.	Závazky
C. II.	Pohledávky	C. I.	Dlouhodobé závazky
C. III.	Krátkodobý finanční majetek	C. II.	Krátkodobé závazky
C. IV.	Peněžní prostředky	C. III.	Časové rozlišení pasiv
D.	Časové rozlišení aktiv	D.	Časové rozlišení pasiv

Zdroj: rozvahy, vlastní zpracování

Pohledávky za upsaný základní kapitál lze charakterizovat jako upsaný, avšak doposud nesplacený stav akcií či podílů na majetku.

Dlouhodobý majetek je skupinou nejméně likvidních aktiv, tyto aktiva podnik využívá déle než jeden rok a jejich vstupní cena přesahuje určitou hranici. Podnik majetek nespotebovává, ale opotřebovává. Morální i fyzické opotřebení je zde zohledněno prostřednictvím odpisů. Obecně lze rozčlenit dlouhodobý majetek na položky hmotné, nehmotné a finanční.

Na rozdíl od dlouhodobých aktiv mají **oběžná aktiva** dobu vázanosti ve výrobním procesu obvykle kratší než 1 rok. Jedná se o aktiva, která zajišťují daleko rychlejší převoditelnost na peníze. Tyto peníze pak podnik může využít ke krytí splatných závazků. Oběžný majetek je nutné udržovat v optimální výši, aby byl podnik schopen plynule provádět svou podnikatelskou činnost. Řadíme zde zásoby, krátkodobé pohledávky a krátkodobý finanční majetek.

Součástí rozvahy jsou také **položky časového rozlišení**, které můžeme nazvat jako **ostatní aktiva**. Dluhošová (2010) tyto aktiva definuje jako část majetku, který se vyznačuje rozdílem období vzniku a období, do něhož věcně náleží.

b) Pasiva

Pasiva jsou charakterizovány jako zdroje majetkového krytí, vyjadřují tedy strukturu podnikového kapitálu, který slouží k financování majetku podniku. Na rozdíl od aktiv, která můžeme rozdělit v závislosti na době, po kterou zůstávají v podniku, pasiva členíme podle vlastnictví, tedy na vlastní kapitál, cizí zdroje a ostatní pasiva.

Vlastní kapitál představuje vklady zakladatelů, které byly vloženy do základního kapitálu společnosti. Může se jednat jak o peněžité, tak i nepeněžité vklady. Další složkou vlastního kapitálu jsou kapitálové fondy, hospodářské výsledky z minulých i současných období a v neposlední řadě fondy ze zisku. Vlastní kapitál můžeme považovat za hlavního nositele podnikatelského rizika. Jedná se o ukazatel, který se mění v souvislosti se změnou hospodářského výsledku. V případě, že se zvyšuje zisk podniku, zvyšuje se i vlastní kapitál, opačná situace nastává, pokud se podnik dostává do ztráty.

Cizí zdroje se skládají z rezerv, závazků podniku, bankovních úvěrů a výpomocí. Jedná se o část kapitálu, kterou si firma musela vypůjčit, tzv. dluh podniku. Tyto zdroje musí firma v určité době splatit. Doba splatnosti cizích zdrojů závisí na tom, zda se jedná o cizí kapitál krátkodobý či dlouhodobý. Pokud je podnik povinen splatit závazky do jednoho roku, jedná se o cizí kapitál krátkodobý. V případě doby splatnosti delší jak jeden rok, hovoříme o cizím kapitálu dlouhodobém. Dlouhodobé cizí zdroje jsou považovány za finančně náročnější, jelikož se s růstem časového horizontu prodlužuje věřitelské riziko, s jehož růstem souvisí také nárůst požadované výnosnosti investovaného kapitálu. Důvod, proč podniky využívají cizí zdroje, je prostý. Mnoho podniků si totiž nedokáže vystačit pouze s vlastním kapitálem. Druhou možností je, že je pro ně cizí kapitál daleko levnější.

Podobně, jak již bylo řečeno u ostatních aktiv, i **ostatní pasiva** obsahují položky, jejichž období vzniku a období, do něhož věcně náleží, se neshodují. Patří zde výdaje a výnosy příštích období.

2.4.2 Výkaz zisku a ztráty

Jak již bylo zmíněno, výkaz zisku a ztráty, zkráceně lze použít výsledovka, je odvozen z výkazu rozvahy. Uživatelům slouží jako písemný přehled nákladů, výnosů a výsledku

hospodaření, jak už za běžné, tak i za minulé účetní období. Lze tedy získat komplexní pohled o vlivu jednotlivých položek výkazu na výsledek hospodaření viz Tab, 2.2. Jelikož je uspořádání tohoto výkazu stupňovité, mohou zde uživatelé jednodušeji získat informace o tom, z jaké činnosti výsledek hospodaření pochází.

Tab. 2. 2 Základní struktura VZZ

označ.	TEXT
I.	Tržby z prodeje výrobků a služeb
II.	Tržby za prodej zboží
A.	Výkonová spotřeba
B.	Změna stavu zásob vlastní činnosti
C.	Aktivace
D.	Osobní náklady
E.	Úpravy hodnot v provozní oblasti
III.	Ostatní provozní výnosy
F.	Ostatní provozní náklady
*	Provozní výsledek hospodaření
IV.	Výnosy z dlouhodobého finančního majetku – podíly
G.	Náklady vynaložené na prodané podíly
V.	Výnosy z ostatního dlouhodobého finančního majetku
H.	Náklady související s ostatním dlouhodobým finančním majetkem
VI.	Výnosové úroky a podobné výnosy
I.	Úpravy hodnot a rezervy ve finanční oblasti
J.	Nákladové úroky a podobné náklady
VII.	Ostatní finanční výnosy
K.	Ostatní finanční náklady
*	Finanční výsledek hospodaření
**	Výsledek hospodaření před zdaněním
L.	Daň z příjmů
**	Výsledek hospodaření po zdanění
M.	Převod podílu na výsledku hospodaření společníkům
***	Výsledek hospodaření za účetní období
*	Čistý obrát za účetní období = I. + II. + III. + IV. + V. + VI. + VII.

Zdroj: VZZ, vlastní zpracování

Obdobně jako finanční výkaz rozvaha je i výsledovka povinnou součástí účetní závěrky, a to dle zákona o účetnictví. Účetní jednotky tento finanční výkaz využívají ve zkrácené či plné podobě, minimální rozsah položek je dán právními předpisy. Hodnoty jsou zaznamenány za dané účetní období v tokových veličinách.

Ke správnému sestavení výkazu zisku a ztráty je nutné si uvědomit odraz pohybu nákladů a výnosů, nikoliv pohyb příjmů a výdajů. Podstatou je tedy brát v úvahu dva základní principy:

- **princip akruální**, jež nám říká, že náklady a výnosy musí být účtovány v období, se kterým věcně i časově souvisejí – nebere se zde v potaz reálný pohyb peněz;

- **princip věcné shody nákladů a výnosů**, tzn., že k výnosům za dané období přiřazujeme takové náklady, které se s těmito výnosy věcně shodují a opačně.

a) Výnosy

Výnosy představují výkony podniku za určité období vyjádřeny v penězích. Ve výkazu zisku a ztráty rozlišujeme výnosy z provozní a finanční činnosti a jsou zde uspořádány podle jednotlivých zdrojů, ze kterých vznikají. Výnosy obsahují hodnotové navrácení spotřebovaného majetku a jeho přírůstek neboli zvýšení netto aktiv.

b) Náklady

Náklady lze charakterizovat jako spotřebu výrobních činitelů vyjádřenou v penězích. Dluhošová (2010) uvádí, že v případě vzniku nákladů, klesá majetek podniku, jež je vykazován v rozvaze. Ve výkazu zisku a ztráty se pak náklady projeví jako spotřeba, opotřebení majetku či přírůstek závazků.

c) Výsledek hospodaření (VH)

Výsledek hospodaření lze jednoduše charakterizovat jako rozdíl celkových výnosů a nákladů podniku.

2.4.3 Výkaz Cash Flow

Mezi poměrně mladou metodu finanční analýzy lze zařadit sledování peněžních toků. Výkaz Cash Flow neboli přehled peněžních toků srovnává zdroje tvorby peněžních prostředků (příjmy) s jejich užitím (výdaji) za určité období. Je využíván k posouzení skutečného finančního zdraví podniku. Poskytuje informace o tom, kolik peněžních prostředků podnik vytvořil, jakým způsobem a k čemu je využil. Na základě tohoto finančního výkazu lze prohlásit, že zisk a peníze nejsou totéž.

Rozdíl mezi ziskem a CF vyplývá z časového nesouladu mezi příjmy a výdaji (Cash Flow) a náklady a výnosy (zisk). Pouze kumulativní hodnoty těchto dvou veličin v dlouhém časovém horizontu mohou být totožné. V nesouladu zisku a CF se projevuje rozpor mezi dlouhodobou potřebou vytvářet zisk a krátkodobou nutností mít peněžní prostředky a splácet dluhy. (Dluhošová, 2010, s. 60)

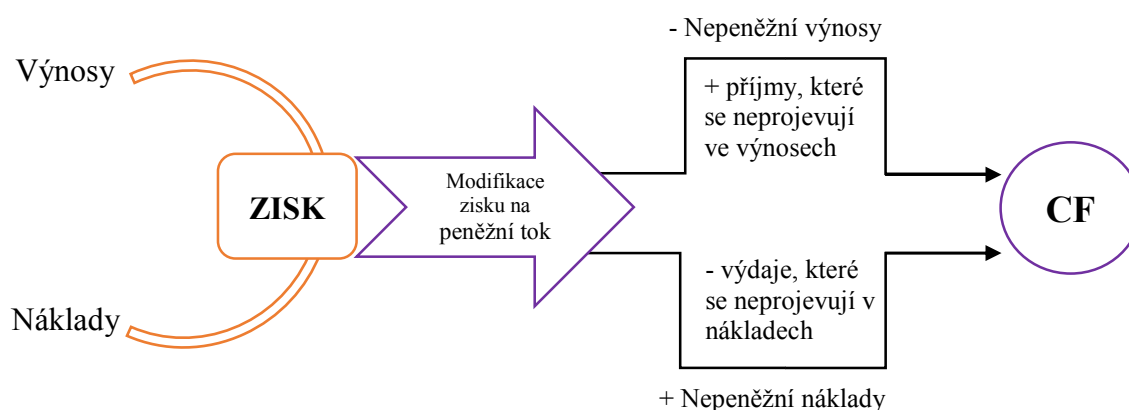

Schéma 2. 3 Transformace zisku na CF u nepřímé metody

Zdroj: vlastní zpracování dle Knápková (2013, s. 52)

Peněžní toky výkazu CF lze rozdělit do tří základních skupin, dle provozní, investiční a finanční činnosti v průběhu účetního období. Metodu sestavení výkazu CF a obsahovou náplň peněžních prostředků si může účetní jednotka zvolit individuálně. Analýza CF lze provést pomocí přímé či nepřímé metody. V případě přímé metody se sestaví bilance všech příjmů a výdajů a CF se stanoví jako rozdíl. Pokud jde o metodu nepřímou, CF je vypočítáno jako součet čistého zisku po zdanění, odpisů za určité účetní období a přírůstků či úbytků vybraných položek aktiv a pasiv oproti počátečnímu stavu.

Informace spojené s analýzou CF jsou potřebné pro správné rozhodování nejen managementu podniku, ale také investorů i věřitelů.

2.4.4 Příloha účetní závěrky

K rozšíření sběru dat při zpracovávání finanční analýzy může výrazně pomoci také příloha účetní závěrky. Dle vyhlášky č. 500/2002 Sb. je vymezeno uspořádání a obsahové vymezení vysvětlujících a doplňujících informací v příloze účetní závěrky.

Příloha účetní závěrky poskytuje podstatné informace o (Knápková, Pavelková a Šteker, 2013):

- údajích týkajících se fyzických a právnických osob s podstatným či rozhodujícím vlivem v dané účetní jednotce, popis změn a dodatků, které byly provedeny v uplynulém účetním období, popis organizační struktury účetní jednotky;
- průměrném přepočteném počtu zaměstnanců během účetního období;
- výši půjček a úvěrů s uvedením úrokové sazby;

- použitých účetních metodách, způsobech oceňování a odepisování;
- doplňující informace k rozvaze a výkazu zisků a ztráty;
- řadu dalších informací o dané společnosti.

2.4.5 Integrační vazby mezi finančními výkazy

„Z analytického hlediska je nutné vnímat informace ze tří základních účetních výkazů jako celek se vzájemnými vztahy. Vzájemnou provázanost všech tří výkazů lze vymezit následujícími vztahy:

- *transakce peněžně účinné, které ovlivňují zisk a jsou součástí výkazu Cash Flow a strany aktiv rozvahy;*
- *transakce ziskově účinné, které neovlivňují peněžní prostředky a jsou součástí rozvahy a výkazu zisku a ztráty;*
- *transakce ziskově i peněžně účinné probíhající prostřednictvím všech tří výkazů;*
- *neovlivňující zisk ani Cash Flow probíhající pouze v rámci rozvahy.“* (Růčková a Roubíčková, 2012, s. 94, 95)

Na základě této provázanosti, lze charakterizovat čtyři základní situace, ve kterých se může podnik ocitnout. První nastává tehdy, kdy podnik vykazuje zisk z provozní činnosti a peněžní tok je v této oblasti kladný. Jedná se o optimální situaci, jelikož podniku naznačuje, že se svými finančními prostředky hospodaří efektivně a dokáže je i správně a včas inkasovat. Pokud se podnik dostane do situace, ve které je jeho peněžní tok záporný, avšak ve VZZ vykazuje zisk, znamená to, že své peněžní prostředky nezískává dostatečně rychle. V tomto případě, se může dostat do problémů souvisejících s nedostatečným zajištěním potřebných prostředků pro jeho běžný chod. Třetí varianta nastává v případě, kdy podnik vykazuje v provozní činnosti ztrátu, avšak peněžní tok je v této oblasti kladný. Tato situace nastává, pokud vedení podniku nedokáže vhodným způsobem zhodnocovat vložený kapitál a může vést k problémům s hospodařením firmy.

Poslední nejméně příznivá situace se projevuje záporným hospodářským výsledkem i peněžním tokem v provozní činnosti. V tomto případě oba výkazy dokládají skutečnost o problémech podniku v hospodářské situaci. (Růčková a Roubíčková, 2012)

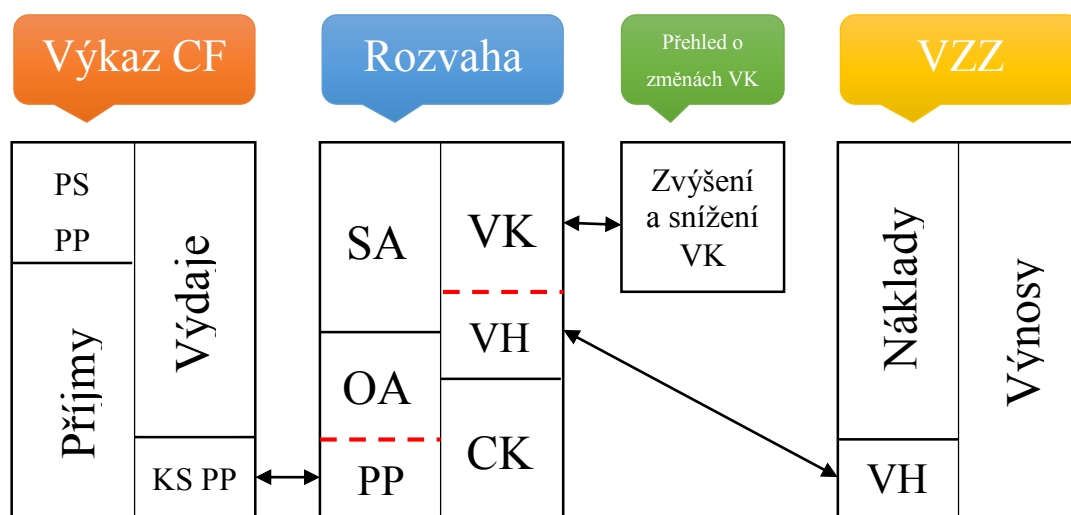

Schéma 2. 4 Integrační vazby mezi jednotlivými výkazy

Zdroj: vlastní zpracování dle Knápková, Pavelková a Šteker (2013, s. 58)

2.5 Ukazatele finanční analýzy

2.5.1 Extenzivní (stavové) ukazatele

Pokud se hovoří o extenzivních nebo také stavových či absolutních ukazatelích využívá se zde převážně analýza horizontální a vertikální.

Horizontální analýza (analýza „po řádcích“) představuje finančně-analytickou techniku, která pracuje přímo s daty získanými nejčastěji z účetních výkazů. Především se jedná o výkazy typu rozvahy podniku, výkazu zisku a ztráty, popř. lze potřebná data čerpat z výročních zpráv. V podnicích je tato metoda často nazývána jako analýza časových řad či analýza trendů, jelikož právě časový trend je výstupem analyzovaného ukazatele, který se využívá speciálně pro predikci jeho budoucího vývoje. Jedná se tedy o analýzu vývoje finančních ukazatelů, jež jsou závislé na čase. U této analýzy je podstatná dostatečná délka a kvalita zpracování časových řad, aby nedocházelo ke zbytečným nepřesnostem v interpretaci.

„Vertikální analýza (procentní rozbor) spočívá ve vyjádření jednotlivých položek účetních výkazů jako procentního podílu k jediné zvolené základně položené jako 100 %. Pro rozbor rozvahy je obvykle za základu zvolena výše aktiv (pasiv) a pro rozbor výkazů zisku a ztráty, velikost celkových výnosů nebo nákladů. (Knápková, Pavelková a Šteker, 2013, s. 68)

U této analýzy (analýzy „po sloupcích“) se tedy pracuje se strukturou vybraných ukazatelů. Posuzují se zde jednotlivé komponenty majetku a kapitálu, u kterých se předpokládá změna v čase. V případě procentního vyjádření jednotlivých komponent se postupuje v jednotlivých letech odshora dolů (ne napříč jednotlivými roky). Mezi výhodu vertikální

analýzy je nutné zařadit nezávislost na meziroční inflaci, je zde tedy možná srovnatelnost výsledků analýzy v různých letech. Vertikální analýza se využívá pro srovnání dat jak v čase, tak i v prostoru.

2.5.2 Poměrové ukazatele

Poměrové ukazatele lze chápat jako základní nástroj finanční analýzy. Analýza účetních výkazů pomocí poměrových ukazatelů se označuje jako jedna z nejoblíbenějších metod převážně proto, že umožňuje získání rychlého pohledu na finanční situaci podniku. Poměrový ukazatel dává do poměru různé položky rozvahy, výkazu zisků a ztráty, popř. Cash Flow. Je tedy možné zkonstruovat velké množství ukazatelů. Avšak v praxi se většinou využívá jenom pár základních, které jsou roztrženy do skupin dle jednotlivých oblastí hodnocení hospodaření a finančního zdraví podniku.

V praktické části této práce budou použity vybrané ukazatele aktivity, likvidity, rentability a zadluženosti, které lze označit jako nejpoužívanější skupiny ukazatelů s širokým spektrem vypovídajících schopností.

a) Ukazatele aktivity

Jako ukazatele aktivity lze označit souhrnně nazývané ukazatele relativní vázanosti kapitálu v různých formách aktiv, ať už krátkodobých či dlouhodobých. Tyto ukazatele dokáží informovat podnik o tom, jak využívá jednotlivé části svého majetku. U ukazatelů aktivity pracujeme převážně s dobou obratu nebo ukazateli počtu obrátů.

Počet obrátů nebo také rychlost obratu popisuje, kolikrát se majetek (nebo jeho části) přemění za sledované období (zpravidla rok) na peněžní prostředky, tedy kolikrát proběhne celý koloběh. Doba obratu, pak vyjadřuje dobu trvání jednoho koloběhu ve dnech. (Vochozka, 2011)

Obrat aktiv je ukazatel, který se uplatňuje k měření intenzity využití celkového majetku a to zejména pro mezipodnikové srovnání. Dle tvrzení, se kterým přichází Dluhošová (2010) lze říct, že čím je ukazatel vyšší, tím efektivněji podnik využívá majetek. Jeho minimální hodnota by měla být 1.

$$\text{Obrat celkových aktiv (počet obrátů/rok)} = \frac{\text{tržby}}{\text{celková aktiva}} \quad (2.1)$$

Jeho obrácená hodnota pak vyjadřuje **dobu obratu**.

$$\text{Doba obratu} = \frac{\text{Celková aktiva}}{\text{tržby}/365} \quad (2.2)$$

Pomocí **obratu dlouhodobého majetku** lze měřit efektivitu využívání jednotlivých částí dlouhodobého majetku. Tento ukazatel definuje, kolikrát za rok dojde ke změně dlouhodobého majetku na tržby. Je zde nutné brát v potaz míru odepsanosti aktiv a metody odepisování. Vysoká odepsanost totiž zvyšuje hodnotu ukazatele. (Vochozka, 2011)

$$\text{Obrat dlouhodobého majetku} = \frac{\text{tržby}}{\text{dlouhodobý majetek}} \quad (2.3)$$

Obrat zásob je dalším ukazatelem aktivity, který přináší přehled o tom, jak často je každá položka zásob v průběhu roku prodána a znovu naskladněna. Čím vyšší tato hodnota je, tím spíš lze tvrdit, že podnik nemá nelikvidní zásoby, jež by zbytečně vázaly finanční prostředky.

$$\text{Obrat zásob} = \frac{\text{tržby}}{\text{zásoby}} \quad (2.4)$$

Hospodářskou aktivitu podniku je možné sledovat i pomocí dalších ukazatelů, jako je např. **doba obratu zásob**. Doba obratu zásob vyjadřuje průměrný počet dnů, ve kterém jsou zásoby v podniku vázány do okamžiku jejich spotřeby či doby prodeje. Tedy počet dnů, za který se zásoba přemění na peněžní prostředky či pohledávku.

$$\text{Doba obratu zásob} = \frac{\text{zásoby}}{\text{tržby}/365} \quad (2.5)$$

Doba splatnosti pohledávek je ukazatelem, který udává, za jak dlouho jsou průměrně placeny námi vystavené faktury. Čím delší tato doba je, tím déle podnik čeká na splacení pohledávek od svých obchodních partnerů. Tento ukazatel je pro podnik podstatný z hlediska plánování peněžních toků.

$$\text{Doba splatnosti pohledávek} = \frac{\text{pohledávky}}{\text{tržby}/365} \quad (2.6)$$

Dobu splatnosti závazků lze popsat jako ukazatel vyjadřující počet dní, na který byl dodavateli poskytnut obchodní úvěr. Vyjadřuje platební disciplínu podniku vůči dodavatelům.

$$\text{Doba splatnosti závazků} = \frac{\text{závazky}}{\text{tržby}/365} \quad (2.7)$$

S dobou splatnosti pohledávek a závazků souvisí tzv. **pravidlo solventnosti**, podle kterého by měla být doba obratu pohledávek za odběrateli kratší než doba obratu závazků

vybraného podniku. V opačném případě by se mohl podnik dostat velice rychle do finančních problémů, souvisejících s opožděným placením závazků.

b) Ukazatele likvidity

Likviditu lze chápat jako schopnost podniku přeměnit svá aktiva na peněžní prostředky a včas zaplatit své závazky. V první řadě je nutné zdůraznit, že likvidita a likvidnost¹ nejsou dva totožné pojmy! Od likvidity je také nutno odlišit pojem solventnost².

Likviditu lze označit jako velmi důležitý faktor z hlediska dlouhodobého financování podniku. Je však v přímém působení s rentabilitou. Aby byla zajištěna likvidita podniku, je pro podnik velice podstatná vázanost určitých finančních prostředků v oběžných aktivech, zásobách, pohledávkách a také na účtech. Jelikož je na tyto prostředky navázán kapitál, musí být profinancovány a to i s náklady, které jsou s profinancováním spojeny.

Z hlediska likvidnosti, pak oběžný majetek dělíme do tří úrovní:

- krátkodobý finanční majetek (nejvyšší),
- krátkodobé pohledávky,
- zásoby.

Likvidita je závislá na rychlosti a schopnosti podniku inkasovat své pohledávky, prodávat své výrobky a v případě potřeby taky prodat své zásoby. Hrdý a Krechovská (2009) ji dělí na tři základní stupně, jež jsou odvozeny od likvidnosti oběžného majetku, jedná se o:

- běžnou (celkovou) likviditu – likvidita 3. stupně,
- pohotovou likviditu – likvidita 2. stupně,
- peněžní (okamžitou) likviditu – likvidita 1. stupně.

U **ukazatele celkové likvidity** jeho standardní hodnota definuje, kolikrát by měly být oběžná aktiva větší než krátkodobé závazky, abychom se vyhnuli hrazení krátkodobých aktiv např. z prodeje stálých aktiv. Celková (běžná) likvidita zjednodušeně znamená, kolikrát by byl podnik schopen uspokojit věřitele, pokud by veškerá svá oběžná aktiva přeměnil na peněžní prostředky. Je velmi těžké určit její optimální hodnotu.

$$\text{Celková (běžná) likvidita} = \frac{\text{oběžná aktiva}}{\text{krátkodobé závazky}} \quad (2.8)$$

¹ Likvidnost – míra obtížnosti přeměny jednotlivých aktiv na peněžní prostředky rychle a bez větších ztrát

² Solventnost – schopnost platit závazky

Dle tvrzení, se kterým přichází Vochozka (2011) by se běžná likvidita měla pohybovat v intervalu od 1,6 – 2,5 a nikdy by neměla klesnout pod hodnotu 1.

Ukazatel pohotové likvidity vyjadřuje schopnost podniku vypořádat se se závazky, bez toho aniž by byl nucen prodat své zásoby, které jsou považovány za nejméně likvidní zdroj. Tento ukazatel je také nutné upravit o nedobytné pohledávky.

$$\text{Pohotová likvidita} = \frac{\text{oběžná aktiva} - \text{zásoby}}{\text{krátkodobé závazky}} \quad (2.9)$$

Doporučená hodnota se u pohotové likvidity pohybuje v rozmezí 0,7 – 1. Pokud je tento ukazatel roven 1, lze tvrdit, že by podnik zvládl dostát svým závazkům bez nutnosti prodeje svých zásob. V případě, že je tato hodnota větší jak 1, podnik váže příliš mnoho aktiv ve formě pohotových prostředků, které přináší minimální úrok. (Vochozka, 2011)

Ukazatel okamžité nebo také **hotovostní likvidity** vyjadřuje nejvyšší uvažovanou likviditu. Tento ukazatel lze považovat za nejpřesnější, jelikož hodnotí schopnost uhrazení krátkodobých závazků podniku v daném okamžiku.

$$\text{Okamžitá likvidita} = \frac{\text{peněžní prostředky}}{\text{krátkodobé závazky}} \quad (2.10)$$

Doporučená hodnota tohoto ukazatele by se měla pohybovat okolo 0,2. (Vochozka, 2011)

Ukazatel, který by neměl být v souvislosti s analýzou likvidity opomenut, je **čistý pracovní kapitál**, zkráceně ČPK. Nejedná se však o ukazatel poměrový, nýbrž rozdílový. Tento ukazatel vyjadřuje část oběžných aktiv, která je kryta dlouhodobými zdroji, tzv. finanční rezervu v případě nouze.

Výši čistého pracovního kapitálu určuje složení bilance podniku. Jestliže je zajištěna likvidita podniku, znamená to, že krátkodobá aktiva jsou vyšší než krátkodobé závazky. Jinými slovy lze tvrdit, že dlouhodobé zdroje (vlastní kapitál a dlouhodobé závazky) převyšují dlouhodobá (fixní) aktiva. V případě, že je dlouhodobým kapitálem financován oběžný majetek, jedná se o pře-kapitalizování podniku. Opačný jev, který se nazývá pod-kapitalizování podniku, nastává v případě, kdy se krátkodobý kapitál podílí na krytí dlouhodobého majetku. Tato situace je mnohem nebezpečnější, jelikož se podnik může velice rychle dostat do platební neschopnosti.

Při výpočtu ČPK se lze nejčastěji setkat s přístupem operativním (způsob ze strany aktiv), kdy:

$$\text{ČPK} = \text{oběžná aktiva} - \text{krátkodobé cizí zdroje} \quad (2.11)$$

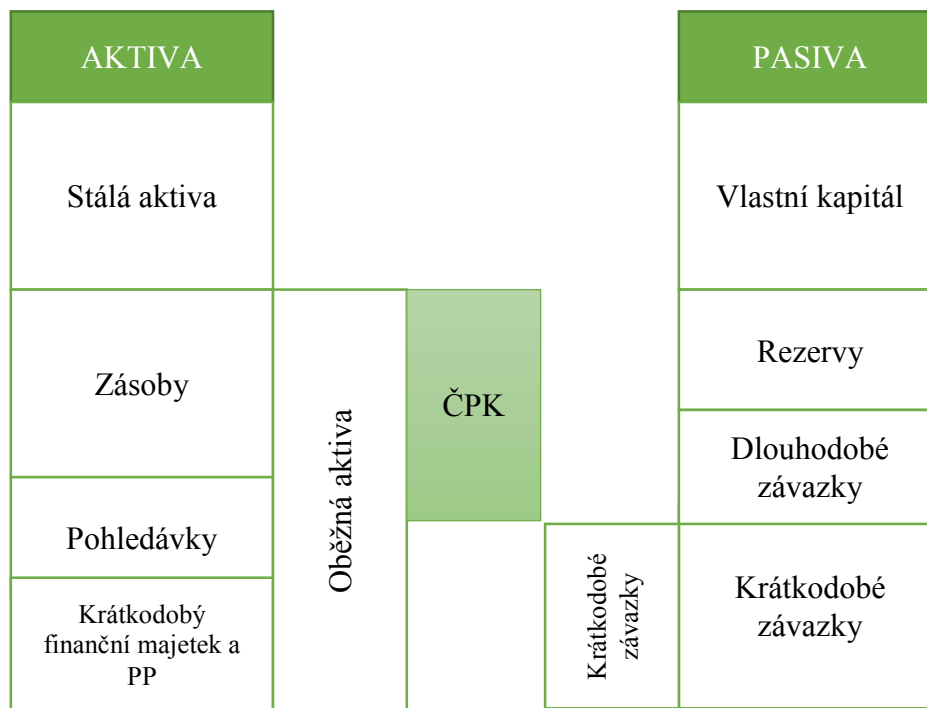

Schéma 2. 5 Znázornění ČPK ve struktuře rozvahy

Zdroj: vlastní zpracování dle Dluhošová (2010, s. 85)

c) Ukazatele rentability

Ukazatele rentability nebo také ukazatele výnosnosti, návratnosti, apod., lze charakterizovat jako měřítko schopnosti dosahovat zisku použitím investovaného kapitálu. Jedná se tedy o schopnost podniku vytvářet nové zdroje. Rentabilita je zde počítána jako poměr konečného hospodářského výsledku, který je dosažen činností podniku k určitému vstupu, což mohou být celková aktiva, kapitál či tržby. Ukazatele rentability popisují, kolik Kč zisku připadá na 1 Kč jmenovatele.

Mezi nejčastěji využívané ukazatele rentability lze zařadit:

- rentabilitu celkového kapitálu (ROA – Return on Assets),
- rentabilitu vlastního kapitálu (ROE – Return on Equity),
- rentabilitu dlouhodobých zdrojů (ROCE – Return on Capital Employed),
- rentabilitu tržeb (ROS – Return on Sales),
- rentabilitu nákladů (ROC – Return on Costs).

Rentabilita celkového kapitálu, nebo také **rentabilita aktiv (ROA)** je důležitý ukazatel, pomocí kterého měříme výkonnost neboli produkční sílu podniku. Využívají se zde různé formy zisku, jež jsou poměřovány spolu s celkovými vloženými aktivy do podnikání, bez ohledu zda byly financovány z vlastních či cizích zdrojů. Díky využití EBIT v čitateli, lze zjistit jak je podnik výkonný bez vlivu zadlužení a daňového zatížení.

$$ROA = EBIT / \text{aktiva} \quad (2.12)$$

Rentabilitu vlastního kapitálu můžeme charakterizovat jako celkovou výnosnost vlastních zdrojů a jejich zhodnocení zisku. U rentability vlastního kapitálu počítáme s čistým ziskem a výsledek nám vyjadřuje, kolik čistého zisku přináší jedna koruna investovaného kapitálu.

$$ROE = \frac{EAT}{\text{vlastní kapitál}} \quad (2.13)$$

Dalším ukazatelem je **rentabilita dlouhodobých zdrojů**, tento ukazatel slouží k hodnocení významu dlouhodobého investování, vyjadřuje tedy efekt z dlouhodobých investic. Základem je určení výnosnosti vlastního kapitálu, který je spojen s dlouhodobými zdroji. S tímto ukazatelem se lze často setkat u mezipodnikového porovnávání.

$$ROCE = \frac{EBIT}{\text{vlastní kapitál} + \text{dlouhodobé dluhy}} \quad (2.14)$$

Rentabilitu tržeb lze vnímat jako důležitý ukazatel z hlediska efektivnosti podniku a je vhodný pro srovnání v čase a srovnání mezipodnikové. Vyjadřuje podíl čistého zisku, jež připadá na 1 Kč tržeb. Při výpočtu je možné využít několika verzí vzorce, které se liší kategorií zisku, jež je použita v čitateli. Pokud chceme tento ukazatel porovnávat se stejnými ukazateli různých firem, měli bychom vyjádřit zisk ve formě hrubého zisku před zdaněním a před promítnutím nákladových úroků, tedy EBIT. Je to z důvodu vyloučení vlivu rozdílného úrokového zatížení cizího kapitálu jednotlivých firem, tvrdí Dluhošová (2010). V tomto případě je vzorec následující:

$$ROS = \frac{EBIT}{\text{tržby}} \quad (2.15)$$

Následující ukazatel, který bývá označován za doplňkový k ukazateli rentability tržeb, je **rentabilita nákladů**. Tento ukazatel je charakterizován jako poměr zisku k celkovým nákladům daného podniku. Udává, kolik korun zisku přinese podniku jedna koruna

vykazovaných nákladů. U toho ukazatele jsou preferovány nižší hodnoty, jelikož čím nižší hodnota je, tím vyšší je hospodářský výsledek podniku, tzn., že 1 Kč tržeb dokáže vytvořit s nižšími náklady.

$$ROC = 1 - ROS \quad (2.16)$$

Každý z těchto ukazatelů může využívat rozdílné kategorie zisku podniku. Jedná se o tři základní kategorie, které můžeme vidět na schématu č. 2.6.

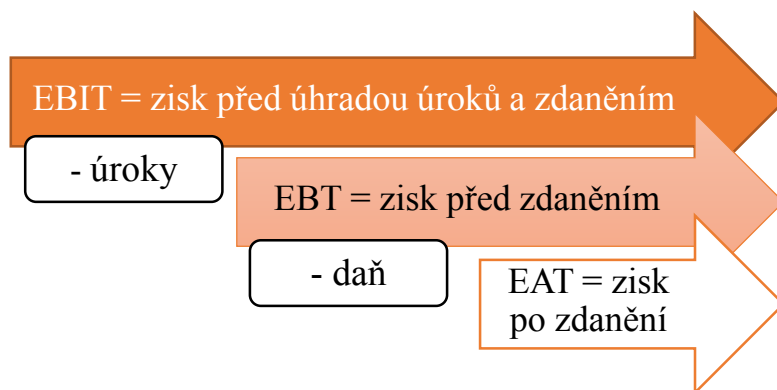

Schéma 2. 6 Kategorie zisku
Zdroj: vlastní zpracování

d) Ukazatele zadluženosti

Růčková a Roubíčková (2012) popisuje zadluženost jako skutečnost, že podnik využívá k financování svých aktiv cizí zdroje, lze říct, že se jedná o dluh. Financování veškerých svých aktiv z vlastních anebo opačně z cizích zdrojů nepřípadá převážně u velkých podniků v reálné ekonomice v úvahu. Pokud by podnik použil pro financování svých aktiv výhradně kapitál vlastní, snižoval by výnosnost vloženého kapitálu. V opačném případě při financování pouze ze zdrojů cizích by mohl mít problém se získáním těchto zdrojů, jelikož by věřitel postupoval příliš vysoké riziko. Platí zde, že čím vyšší je podíl cizího kapitálu na kapitálu celkovém, tím vyšší je riziko věřitele. Touto kapitálovou strukturou se zabývá právě analýza zadluženosti, která se snaží na základě celé řady ukazatelů nalézt optimální vztah mezi vlastním a cizím kapitálem. Mezi základní ukazatele řadíme:

Ukazatelem věřitelského rizika (debt ratio), rozumíme ukazatel, který vyjadřuje celkovou zadluženost podniku neboli míru věřitelského rizika. U tohoto ukazatele jsou v poměru celkové závazky a celková aktiva.

$$Debt\ ratio = \frac{celkové\ cizí\ zdroje}{aktiva} \quad (2.17)$$

Dalším ukazatelem, který lze využít k měření zadluženosti je tzv. **koeficient samofinancování (equity ratio)**. Tento ukazatel nám vyjadřuje proporcii, v níž jsou aktiva podniku financována penězi akcionářů. Jedná se o doplňkový ukazatel k ukazateli debt ratio a je vypočten jako poměr vlastního kapitálu k celkovým aktivům. Hodnota součtu těchto ukazatelů by měla být přibližně 1. (Růčková a Roubíčková, 2012)

$$Equity\ ratio = \frac{vlastní\ kapitál}{celková\ aktiva} \quad (2.18)$$

Ukazatel zadluženosti vlastního kapitálu (Debt/Equity ratio) je ukazatelem, který dává do poměru cizí zdroje a vlastní kapitál. Vochozka (2011) uvádí, že doporučený poměr těchto zdrojů je 1:1 a v případě, že bereme v potaz finanční riziko, je za základní bezpečnou míru zadlužení považováno 40 % cizího kapitálu.

$$Debt/Equity\ ratio = \frac{cizí\ zdroje}{vlastní\ kapitál} \quad (2.19)$$

Mezi ukazatele analýzy zadluženosti lze také zařadit tzv. **majetkový koeficient** jinak řečeno **finanční páku**. Tento ukazatel můžeme charakterizovat jako poměr celkových aktiv ku vlastnímu kapitálu. Princip finanční páky spočívá ve zvyšování rentability vlastního kapitálu, použitím kapitálu cizího. V případě, že je úroková míra nižší než výnosnost aktiv, je pro podnik výhodnější využití kapitálu cizího, jež nám zvýší výnosnost kapitálu vlastního.

$$Finanční\ páka = \frac{celková\ aktiva}{vlastní\ kapitál} \quad (2.20)$$

Ukazatel úrokového krytí vyjadřuje, kolikrát může poklesnout hodnota zisku, aby byl podnik stále schopen udržet cizí zdroje na požadované úrovni. (Vochozka, 2011). Situace je tím lepší, čím vyšší je hodnota úrokového krytí.

$$Ukazatel\ úrokového\ krytí = \frac{EBIT}{nákladové\ úroky} \quad (2.21)$$

Pomocí **ukazatele úrokového zatížení** lze rozeznat, jaká část celkového vytvořeného efektu připadá úrokům. Vhodné využití má tento ukazatel v souvislosti s vývojem rentability. I když se může zdát, že by mohlo být v tomto případě žádoucím krokem snížení úrokového zatížení, důležitým faktorem je zde právě výnosnost vložených prostředků a úrokové míry.

$$Ukazatel\ úrokového\ zatížení = \frac{nákladové\ úroky}{EBIT} \quad (2.22)$$

2.6 Pyramidový rozklad finančních ukazatelů

„Pyramidový rozklad ukazatelů je určitým jednoduchým modelem, který zobrazuje vzájemné vazby mezi dílčími ukazateli vyššího řádu. (Suchánek, 2009, s. 48)

Rozklad je nazýván pyramidovým, jelikož zde existuje vrchový ukazatel, který je tzv. na vrcholu pyramidy. Tento ukazatel je rozkládán do dalších dílčích ukazatelů pomocí vazeb multiplikativních (násobením nebo dělením) či vazeb aditivních (sčítáním, odčítáním).

Pyramidový rozklad ukazatelů podnik využívá ke kvantitativnímu zobrazení důsledků různých rozhodnutí pro realizaci podnikových cílů.

„Tyto modely mají tři základní funkce:

- 1. vysvětlit vliv změny jednoho nebo více ukazatelů na celé hospodaření podniku,*
- 2. ulehčit a zpřehlednit analýzu dosavadního vývoje podniku,*
- 3. poskytnout podklady pro výběr rozhodnutí z hlediska cílů podniku.“*

(Suchánek, 2009, s. 48)

Pyramidové rozklady můžeme navzájem odlišit, a to použitím různých vrcholových ukazatelů a jejich dalším rozkladem. V praxi se nejčastěji využívá, tzv. rozklad Du Pont.

Rozklad Du Pont je pyramidovým rozkladem, využívaným k rozkladu rentability vlastního kapitálu (ROE) nebo rentability celkových aktiv (ROA). Tato metoda rozkladu byla poprvé použita v nadnárodní chemické společnosti Du Pont de Nomeurs. Na jejím základě, lze zjistit vzájemné vazby mezi poměrovými ukazateli. Na pravé straně diagramu pracujeme s rozvahovými položkami, lze tedy vyčíslit jednotlivé druhy aktiv, tyto aktiva sčítat a dospět k celkovému obratu aktiv. Na straně levé, pak odvozujeme ziskovou marži. Pokud je námi vypočítaná výsledná marže nízká nebo má klesající tendenci, měli bychom věnovat důkladnější pozornost jednotlivým druhům nákladů.

Při tvorbě rozkladu Du Pont vycházíme ze základní rovnice, kdy:

$$ROA = \frac{EAT}{tržby} \cdot \frac{tržby}{aktiva} = \frac{EAT}{aktiva}, \quad (2.23)$$

Lze interpretovat jako:

$$ROA = \text{rentabilita tržeb} \cdot \text{obrat celkových aktiv} \quad (2.24)$$

V podniku, ve kterém nejsou využívány zdroje cizí, platí vztah $ROE = ROA$. Avšak v dnešní době se spíše setkáváme s podniky, které na financování svých aktiv využívají nejen kapitál vlastní, ale i cizí. Je tedy nutné tuto rovnici rozšířit:

$$ROE = ROA \cdot \frac{\text{aktiva}}{\text{vlastní kapitál}}, \quad (2.25)$$

což znamená:

$$\text{výnosnost vlastního kapitálu} = \text{rentabilita aktiv} \cdot \text{finanční páka}. \quad (2.26)$$

Na základě těchto ukazatelů může vedení firmy ovlivňovat výnosnost vlastního kapitálu, což je považováno za základní cíl podnikání. Rozhodující páka může být u každého podniku jiná, v některých se jedná o rentabilitu tržeb, v jiných je dávana přednost spíše rychlosti obratu či finanční struktuře. Manažeři, proto kombinují všechny tři páky tak, aby výnosnost vlastního kapitálu byla co nejvyšší (Synek, 2011).

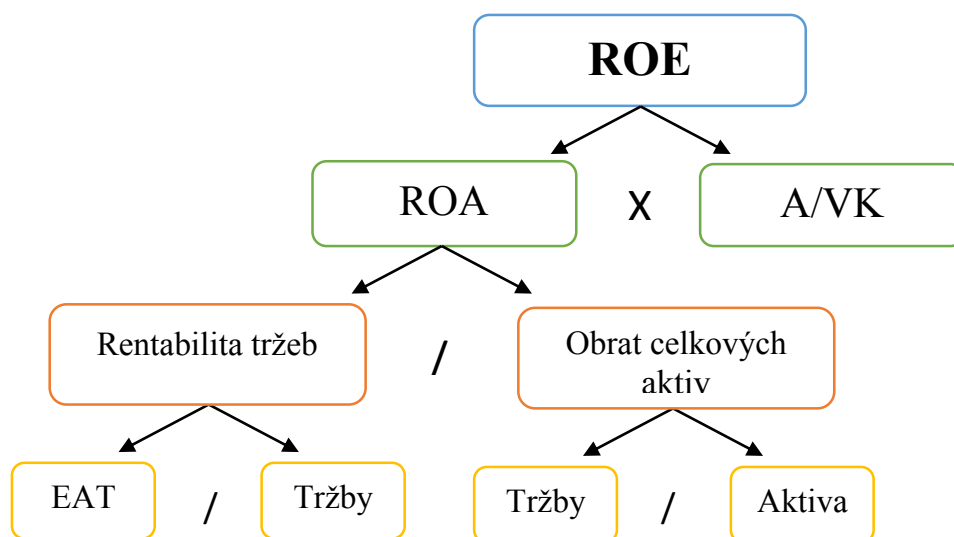

Schéma 2. 7 Pyramidový rozklad vrcholového ukazatele ROE

Zdroj: Růčková a Roubíčková (2012, s. 111), vlastní zpracování

2.6.1 Souhrnné modely hodnocení finanční úrovně

Souhrnné modely hodnocení nebo tzv. indexy hodnocení slouží k popisu finanční a ekonomické situace podniku a také jeho výkonnosti. Jejich smyslem je popsat finanční úroveň a výkonnost podniku jedním číslem. Tyto modely vznikly z důvodu rozpoznání příčin nestability podniků, které nás mohou varovat před možným krachem podniku. Mezi hlavní

nástroje souhrnných indexů hodnocení, pomocí kterých lze popsat a měřit finanční úroveň můžeme zařadit tzv. rating³ a pravděpodobnost úpadku⁴. (Dluhošová, 2010)

2.6.2 Bankrotní a bonitní modely

S bankrotními a bonitními modely se můžeme setkat převážně v souvislosti s bankovním sektorem. Před poskytnutím půjčky podnikatelům, je pro banky důležité posoudit jejich bonitu. Bankovní společnosti si proto stanovují své systémy pro hodnocení bonity firem, díky kterým hodnotí míru rizika v případě poskytnutí daného úvěru. (Synek, Kopkáně a Kubálková, 2009)

V praxi se můžeme setkat s mnoha metodami a postupy hodnocení bonity firmy a předvídání případného bankrotu. Na základě bonitních modelů, lze odrazit kvalitu firmy dle její výkonnosti. Tyto indikátory jsou důležité převážně pro vlastníky a investory. Pomocí modelů bankrotních, lze popsat schopnost firmy dostát svých závazků – tyto indikátory jsou důležité zejména pro věřitele.

a) Altmanův model

Jedná se o bankrotní model, který byl sestaven profesorem E. I. Altmanem ve Spojených státech amerických roku 1968. Altmanův model (někdy také zvaný Z-skóre) je doplňkem finanční analýzy převážně u podniků střední velikosti, jelikož malé podniky nemohou poskytnout dostatečné informace a velké firmy bankrotují jen zřídka. (Suchánek, 2009)

Autor modelu stanovil 22 ukazatelů, které rozdělil do 5 skupin – likvidita, rentabilita, zadluženost, solventnost a řízení aktiv. Následně vybral 5 hlavních ukazatelů, které dokáží nejlépe predikovat bankrot. Výsledná diskriminační funkce vyjádřená Z faktorem byla původně určena převážně pro akciové společnosti. Později však došlo k modifikaci této verze a nyní je model využíván i ostatními podniky. Pro výpočet ukazatele Z-skóre u podniků, jež nejsou veřejně obchodovatelné na burzách, lze využít následující vzorec:

$$Z = 0,717 \cdot x_1 + 0,847 \cdot x_2 + 3,107 \cdot x_3 + 0,420 \cdot x_4 + 0,998 \cdot x_5, \quad (2.27)$$

kde: x_1 – čistý pracovní kapitál/aktiva celkem, x_2 – nerozdělený zisk minulých let/aktiva celkem, x_3 – zisk před zdaněním a úroky/celková aktiva, x_4 – tržní hodnota vlastního jmění/účetní hodnota celkových závazků, x_5 – tržby/aktiva celkem.

³ Rating – popisuje finanční úroveň nebo investiční riziko, přičemž nejhorší úroveň značí úpadek firmy

⁴ Pravděpodobnost úpadku – popisuje pravděpodobnost přesunu podniku z jedné úrovně do druhé

Vzorec k výpočtu Altmanova modelu a jeho hodnotící kritéria se liší v případě, že se jedná o společnost, jež je kótovaná na kapitálovém trhu. Vzorec není nutné neuvádět, jelikož pro účely praktické části, kde se hodnotí potenciál k prosperitě či nikoliv u společnosti s ručením omezeným, je možné použít výše uvedený vzorec.

Po výpočtu koeficientu Z jsou podniky řazeny do tří pásem, která jsou vyobrazeny v následující tabulce:

Tab. 2. 3 Pásma hodnocení Altmanova modelu

$Z > 2,9$	pásma prosperity = podniky s minimální pravděpodobností bankrotu
$1,2 \leq Z \leq 2,9$	šedá zóna = nejedná se o podniky příliš úspěšné ani problémové
$Z < 1,2$	pásma bankrotu = podniky s vysokou pravděpodobností bankrotu

Zdroj: Suchánek (2010, s. 83)

Suchánek (2009) tvrdí, že výhodou tohoto způsobu hodnocení podniku je jednoduchost a také časová a technická nenáročnost. Altmanův model, na rozdíl od paralelních ukazatelových soustav, ve kterých je výběr ukazatelů poměrně subjektivní, poskytuje objektivní informace. Za nevýhodu, lze označit omezené použití v případech, kde není známá tržní hodnota akcie nebo podílu. U podniků, jež jsou řazeny do tzv. šedé zóny je hodnocení poměrně problematické. Avšak při sledování hospodářských výsledků u podniků ve špatné finanční situaci, je tento model označován za velmi spolehlivého prediktora.

b) Tafflerův model

Tento bankrotní model představuje určitou obměnu Altmanova modelu, která byla publikována v roce 1977. Významem této metody byla analýza pravděpodobnosti bankrotu britských společností. „*Taffler založil svůj model na ukazatelích, které odrážejí klíčové charakteristiky platební schopnosti společnosti, jakými jsou ziskovost, přiměřenost pracovního kapitálu, finanční riziko a likvidita.*“ (Suchánek, 2009, str. 86)

Stejně jak u Altmanova modelu se můžeme i zde setkat s dvěma variantami výpočtu. Pro účel praktické části u tohoto modelu je zde uveden vzorec týkající se nekótovaných společností, tedy:

$$Z_T = 0,53 \cdot x_1 + 0,13 \cdot x_2 + 0,18 \cdot x_3 + 0,16 \cdot x_4, \quad (2.28)$$

kde: x_1 = zisk před zdaněním / krátkodobé závazky, x_2 = oběžná aktiva / celkové závazky, x_3 = krátkodobé závazky / celková aktiva, x_4 = (finanční majetek - krátkodobé závazky) / (provozní náklady - odpisy).

Po výpočtu výsledné hodnoty, která je v tomto případě označena jako „ Z_T “, řadíme podniky dle následujících hodnotících kritérií:

Tab. 2. 4 Pásma hodnocení Tafflerova modelu

$Z_T > 0,3$	podniky s nízkou pravděpodobností bankrotu
$Z_T < 0,2$	podniky s vysokou pravděpodobností bankrotu

Zdroj: Suchánek (2009, s. 86)

c) Index IN99

Index IN neboli index důvěryhodnosti je dílem autorů Inky a Iva Neumaierových. Jejich cílem bylo najít postup pro hodnocení finančního rizika českých podniků z pohledu světových ratingových agentur. Inka a Ivo Neumaierovi vytvořili několik variant indexů. (Suchánek, 2009)

Index zvaný IN99 vznikl postupnou modifikací indexu IN95. Na základě diskriminační analýzy byly kontrolovány váhy ukazatelů indexu IN95 a pohlíželo se na jejich význam pro vytvoření kladné hodnoty ekonomického zisku. Index IN99, označován jako vlastnický, je zaměřen na pohled vlastníka a vykazuje poměrně vysokou pravděpodobnost správného zařazení podniku dle tvorby hodnoty.

Sedláček (2011) uvádí pro výpočet indexu IN99 následující vzorec:

$$Index\ IN99 = -0,017 \cdot A + 4,753 \cdot C + 0,481 \cdot D + 0,015 \cdot E, \quad (2.29)$$

přičemž: A = cizí zdroje/aktiva, C = EBIT/aktiva, D = tržby/aktiva, E = oběžná aktiva/(krátkodobé závazky + krátkodobé bankovní úvěry).

Výsledný ukazatel je interpretován dle následujících kritérií:

Tab. 2. 5 Pásma pro hodnocení indexu IN99

$IN > 2,07$	podnik, který dosahuje kladné hodnoty ekonomického zisku
$1,42 \leq IN \leq 2,07$	podnik spíše tvořící hodnotu, ale nejedná se o jednoznačnou situaci
$1,089 \leq IN < 1,42$	nerozhodná situace, podnik má jak přednosti, tak výraznější problémy
$0,684 \leq IN < 1,089$	podnik spíše netvořící hodnotu
$IN < 0,684$	podnik, který má zápornou hodnotu ekonomického zisku

Zdroj: Sedláček (2009, s. 112)

d) Index IN05

Tento index vznikl jako poslední v řadě aktualizací průmyslově založeného indexu IN01. Hodnotí, zda je podnik schopen tvořit hodnotu a jeho tvar vypadá následovně:

$$Index\ IN05 = 0,13 \cdot A + 0,04 \cdot B + 3,97 \cdot C + 0,21 \cdot D + 0,09 \cdot E, \quad (2.30)$$

přičemž: A = celkový kapitál/cizí zdroje, B = EBIT/nákladové úroky, C = EBIT/celkový kapitál, D = tržby/celkový kapitál, E = oběžná aktiva/krátkodobé závazky.

Interpretujeme dle následujících skupin, viz Tab. č. 2. 6:

Tab. 2. 6 Intervaly pro hodnocení indexu IN05

$IN > 1,6$	můžeme předvídat uspokojivou finanční situaci
$0,9 < IN \leq 1,6$	nevyhraněné výsledky, tzv. „šedá zóna“
$IN \leq 0,9$	nerozhodná situace, podnik má jak přednosti, tak výraznější problémy

Zdroj: Sedláček (2009, s. 112)

Přínosem tohoto indexu je jeho konstrukce, při které jeden index spojuje pohled věřitelský a vlastnický, jinak řečeno hrozbu bankrotu a tvorbu hodnoty. Jeho využití v čase je rozsáhlé, lze jej použít pro hodnocení výkonnosti podniku – minulé, současné i budoucí.

e) Index bonity (nebo také indikátor bonity)

Jedná se o multivariační diskriminační analýzu podle zjednodušené metody. Pracuje se šesti vybranými ukazateli, kterým přiděluje určité váhové faktory. Diskriminační funkce zde vzniká sumou součinů ukazatelů a jejich vah. (Suchánek, 2009)

Na základě tohoto indexu hodnotíme míru schopnosti a ochoty dlužníka dostát svých závazků, tzv. bonitu. K výpočtu využíváme následující rovnici:

$$IB = 1,5 \cdot x_1 + 0,08 \cdot x_2 + 10 \cdot x_3 + 5 \cdot x_4 + 0,3 \cdot x_5 + 0,1 \cdot x_6, \quad (2.31)$$

přičemž: x_1 = Cash Flow/cizí zdroje, x_2 = celková aktiva/cizí zdroje, x_3 = zisk před zdaněním/celková aktiva, x_4 = zisk před zdaněním/celkové výkony, x_5 = zásoby/celkové výkony, x_6 = celkové výkony/celková aktiva.

Po provedení výpočtu řadíme podniky dle výsledné hodnoty IB do následujících situací:

Tab. 2. 7 Hodnotící kritéria indexu bonity

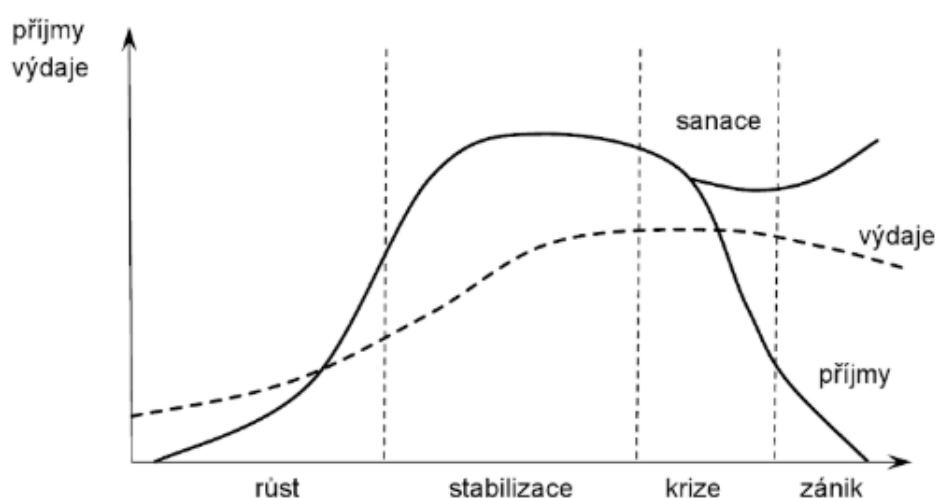
$IB \geq 3$	extrémně dobrá
$IB \geq 2$	velmi dobrá
$IB \geq 1$	Dobrá
$IB \leq 0$	Špatná
$IB \leq -1$	velmi špatná
$IB \leq -2$	extrémně špatná

Zdroj: Kalouda (2017, s. 87)

Čím je hodnota IB větší, tím je finančně-ekonomická situace daného podniku, lepší.

2.7 Životní cyklus podniku

Stejně jak u vývoje člověka, který prochází jednotlivými etapami života (narození, růst, dospělost, nemoc a smrt), i podnik během své existence projde určitými fázemi. V těchto fázích dochází k založení podniku, postupnému vývoji a změnám, fázi růstu i krize a následnému úpadku a zániku. Autoři Danny Miller a Peter Friesen přichází s modelem životního cyklu podniku. Tento cyklus se skládá z pěti hlavních fází.

Obr. 2. 1 Životní cyklus podniku

Zdroj: Mulač, Mulačová (2007)

a) Založení podniku

Vochozka (2012) tento proces popisuje následovně:

- formulace podnikatelského záměru (vymezení předmětu činnosti; odpověď na otázku „co?“),
- definování věcných a řídicích předpokladů (vymezení zdrojů, majetkových nároků, apod.; odpověď na otázku „jak?“),

- vypracování podnikatelského projektu (cílem je komplexní zhodnocení záměru – z pohledu proveditelnosti a finanční efektivnosti),
- konečné založení podniku.

V této fázi má podnik pouze výdaje, jelikož je zaměřen převážně na investice.

b) Růst podniku

Po překonání první fáze přechází podnik do tzv. fáze růstu. V této fázi se začíná vyvíjet. Dochází k vybudování určitého postavení v poli působnosti a rozvíjí se i po stránce produktové či objemové. Mezi typické znaky lze zařadit stoupající obrat, počet zákazníků i nákupů, zisk i vysoké marketingové náklady zaměřené na podporu prodeje, agresivní cenovou politiku či budování distribučních kanálů. Ve fázi růstu je již podnik v hledáčku konkurence, která jej pozorně monitoruje a zvažuje útok. V oblasti peněžních toků má podnik stále převyšující výdaje nad příjmy. (www.marketingovenoviny.cz)

c) Stabilizace podniku

Stabilizace pro podnik znamená vrchol svých možností, podnik zde přestává růst jak po stránce finanční, tak po stránce prodejní. Výkon podniku je v této fázi poměrně vysoký a efektivní, lze říci, že stoupá už pouze mírným tempem. Okruh zákazníků, jež podnik během své působnosti získal, je víceméně uzavřený a v oblasti konkurence je patrný intenzivní konkurenční boj. Z hlediska příjmů a výdajů je podnik v situaci, kdy příjmy převyšují výdaje a navíc dosahuje zisku.

d) Krize podniku

„Krizi můžeme definovat jako situaci, kdy se podnik ocitá ve stavu ohrožení své existence. V případě neměnného vývoje (bez řídicího zásahu) spěje podnik v takové situaci k zániku. Pro zachování činnosti podniku je nezbytné realizovat určitá sanační opatření.“ (Vochozka, 2012, s. 177). Tato fáze se může vyznačovat určitými projevy, kdy je podnik např. dlouhodobě ztrátový a není tedy schopný platit své závazky. Dalším projevem krize mohou být dílčí, ale vážné problémy – snížení obratu, špatné sociální klima apod. Problém může nastat také při pohledu na podnik, který se na první pohled zdá být úspěšným, ale ve skutečnosti má nedostatek kapitálu. V případě odhalení těchto symptomů je nutné provést sanaci ⁵.

⁵ Sanace – opatření, jehož smyslem je ozdravení podniku, obnovení finanční výkonnosti a prosperity.

Z hlediska peněžních prostředků, zde příjmy klesají pod úroveň výdajů, což však mohou změnit právě zmiňovaná sanační opatření.

e) Zrušení a zánik podniku

Této oblasti je věnována větší pozornost. Důvodem je praktické využití tematiky v souvislosti s vybranou a následně analyzovanou společností.

2.7.1 Zrušení a zánik podniku

Tyto dva pojmy je nutné hned ze začátku odlišit, jelikož jejich význam není totožný. Zrušením podniku je myšleno rozhodnutí o ukončení činnosti podniku a zánik nastává dnem výmazu z obchodního rejstříku.

Důvodů, proč dochází k zrušení podniku a následnému zániku je hned několik. Mezi ty hlavní zařadil Synek (2011):

- uplynutí doby, na kterou byl podnik zakládán;
- dosažení účelu, pro který byl založen;
- o zrušení rozhodli společníci;
- jednalo se o rozhodnutí soudu;
- rozhodnutí o sloučení, splynutí nebo přeměně v jinou společnost či družstvo;
- smrt společníka či zánik právnické osoby;
- prohlášení konkurzu či zamítnutí návrhu na prohlášení konkurzu pro nedostatek majetku;
- omezení či zbavení právní způsobilosti společníka.

Forma zrušení podniku, se kterou se můžeme v praxi setkat nejčastěji je zrušení prostřednictvím **dobrovolného rozhodnutí příslušného orgánu**. Podnik, který dospěl k rozhodnutí o zrušení jeho činnosti podnikání, musí řešit následující otázku: „Zrušit podnik s likvidací či bez likvidace?“. V případě, rozhodnutí o zrušení podniku bez likvidace dochází k přeměně společnosti formou fúze, rozdělení, sloučením, převodem mění na společníka, splynutím, apod. V rámci této přeměny musí být statutárními orgány společnosti vytvořen přeměny se týkající projekt. Projektem je rozuměn velice obsáhlý dokument a to jak po stránce věcné, tak i časové. Neodmyslitelnou součástí tohoto procesu je také provedení auditu a tržního ocenění transformujících se společností, jež mají na starosti zpravidla dva pověřené znalci. Při zrušení podniku bez likvidace existují pro podnik dva důležité dny. Prvním z nich je tzv. den rozhodný, kdy dochází k převodu obchodního jmění podniku na právního nástupce. Druhým

podstatným dnem je den zápisu přeměny do obchodního rejstříku, a pomocí tohoto zápisu je přeměna stvrzena. Zrušení podniku může doprovázet mimo jiné také likvidace. Synek (2011, s. 446) uvádí: „*Likvidací se konkrétně rozumí zákonem stanovený mimosoudní postup, spočívající v procesu rozprodeje majetku společnosti, jeho převodu na peněžní prostředky, vypořádání závazků a pohledávek společnosti a rozdělení likvidačního zůstatku mezi společníky nebo akcionáře.*“

Způsob zrušení podniku tímto způsobem se provádí ve čtyřech základních krocích, jedná se o (Synek, 2011):

- rozhodnutí podniku o vstoupení do likvidace – zahájení likvidace;
- návrhu a rozdělení likvidačního zůstatku – likvidační plán;
- realizace plánu prostřednictvím likvidátora⁶ – rozdělení likvidačního zůstatku a ukončení likvidace;
- výmaz obchodní korporace z obchodního rejstříku – zánik společnosti.

Pokud se orgány podniku z jakéhokoliv důvodu rozhodnou proces likvidace zastavit a pokračovat v podnikání, můžou tak učinit pouze do doby započetí rozdělení likvidačního zůstatku. V případě, že dojde v procesu likvidace k zjištění, že se podnik nachází v úpadku, je povinností likvidátora podat návrh na zahájení tzv. **konkurzu**. Cílem procesu konkurzu je dostat závazků podniku, tzn. uspokojit věřitele z majetku upadajícího podniku.

Schéma 2. 8 Varianty zrušení společnosti

Zdroj: Synek (2011)

Podnik se mimo dobrovolného rozhodnutí příslušného orgánu může dostat do situace, kdy je mu zrušení podniku a následná likvidace nařízena prostřednictvím **rozhodnutí soudu**, především kvůli zajištění ochrany zájmu věřitelů nebo společníků.

⁶ Likvidátor – osoba, jež získala působnost statutárního orgánu a byla pověřena likvidací společnosti

3 CHARAKTERISTIKA PODNIKU

V této kapitole bude analyzovaná společnost popsána obecně v jednotlivých bodech a následně bude rozebrána historie společnosti, předmět činnosti i organizační struktura.

3.1 Charakteristika společnosti

Společnost byla obecně charakterizována v následující Tab. č. 3.1:

Tab. 3. 1 Obecné údaje o společnosti

Obchodní firma:	CIE JOAMAR, s.r.o.
Sídlo společnosti:	Hranická 328, Krásno nad Bečvou, 757 01 Valašské Meziříčí
Právní forma:	společnost s ručením omezeným
Identifikační číslo:	277 60 642
Datum zápisu do OR:	7. března 2006
Základní kapitál:	5 200 000,- Kč
Předmět podnikání:	výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona
Statutární orgán:	JUDr. Jaroslav Planeta (jednatel) Ing. Hana Enge (jednatelka) Ing. Michal Curylo (jednatel) Aitor Zazpe Goñi (jednatel) Jose Manuel Bordas Villate (jednatel)

Zdroj: vlastní zpracování

3.2 Historie společnosti

Společnost CIE JOAMAR má poměrně bohatou minulost a to především díky své ovládající mateřské firmě CIE Automotive Group.

Společnost CIE Automotive byla založena v roce 2002 fúzí společností Egaña Group a Aforosa a od té doby se stala koncernem s celosvětovou přítomností a disponující finanční silou. Od roku 2003 docházelo k evoluci prostřednictvím akvizic a v současné době má tato firma společnosti na 4 kontinentech ve více než 15 státech.

Ke vzniku analyzované společnosti a tedy k dalšímu rozšíření společnosti došlo zápisem do obchodního rejstříku dne 7. března 2006, lze tedy říct, že od tohoto data společnost existovala, avšak pod obchodní firmou CIE KATAFORESIS, s.r.o. Ke změna názvu na stávající CIE JOAMAR, s.r.o. došlo 5. března 2008.

Obr. 3. 1 Logo společnosti

Zdroj: Interní materiály společnosti

3.3 Základní informace o společnosti

Společnost CIE JOAMAR je podnikem s průmyslovou specializací především na mokré lakování plastových komponent a podsestav pro automobilový průmysl. Díky kombinaci manuálních a automatických technologií, modernímu systému dávkování a míchání barev, jež dokáže urychlit proces a zvýšit kvalitu produkce, dochází k lakování velkých, ale i malých dílů efektivně a ekonomicky.

Lakování probíhá prostřednictvím plně automatické linky s dvěma roboty Motoman od společnosti Yaskawa. Společnost CIE JOAMAR, s.r.o. nabízí dvouvrstvé lakování, při kterém jsou plastové díly pokryty vrstvou hlavní a vrstvou barvy. Díky konvekčnímu sušicímu systému dochází k vyschnutí laku a poté následuje dvoufázová kontrola dílů.

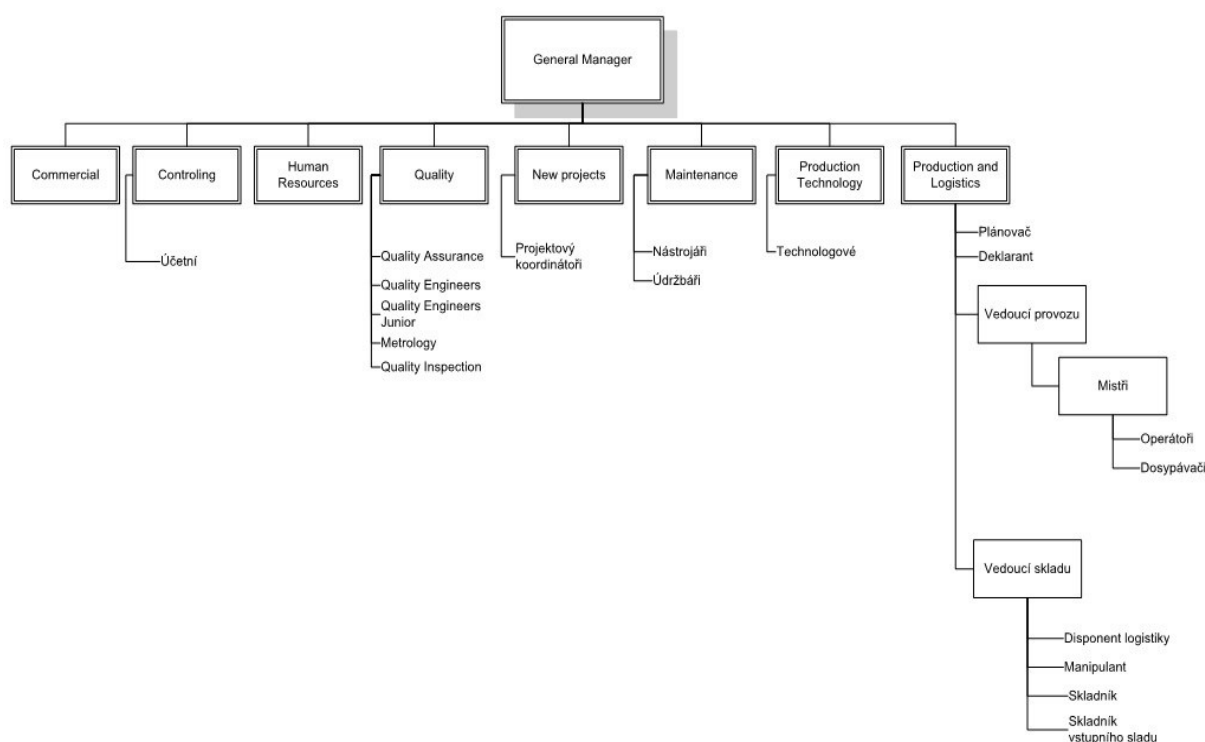
Společnost CIE JOAMAR, s.r.o. má jediného dodavatele a tím je jeho sesterská firma CIE PLASTY, s.r.o. Tato firma lisuje plastové komponenty, jež jsou součástí vozů světových značek, jako např. Volkswagen, ŠKODA AUTO, Saab, Ford, Opel, apod. Následně na to prochází komponenty v jeho sesterské společnosti CIE JOAMAR, s.r.o. procesem lakování a několika fázovou kontrolou. Po poslední stoprocentní kontrole jsou kusy expedovány konečným zákazníkům.

Společnost je certifikována podle normy ISO TS16949: 2002 a ISO 14001: 2004.

3.4 Organizační struktura

S pomocí poskytnutých informací a materiálů od interních pracovníků společnosti CIE JOAMAR, s.r.o byla sestavena organizační struktura této společnosti. Tento typ struktury s liniovým charakterem je možné vidět na následujícím obr. č. 3. 2.

Jelikož se jedná o malý podnik, v rámci, kterého je zaměstnáno méně než 50 zaměstnanců, je zde využita základní lineární organizační struktura bez využití prvku štábu, jelikož ho v tomto počtu zaměstnanců není potřeba. Základní typ lineární struktury se vyznačuje přímou řídicí a příkazovací pravomocí s přímými vztahy nadřízenosti a podřízenosti.

Obr. 3. 2 Organizační struktura společnosti CIE JOAMAR, s.r.o.

Zdroj: Interní dokumenty společnosti

Z obr. č. 3. 2 je patrný hlavní řídicí a rozhodovací prvek v podobě generálního managementu. Generálnímu managementu jsou podřízena jednotlivá oddělení – obchod, kontrola, řízení lidských zdrojů, kvalita, výzkum a vývoj, údržba, technologie, produkce a logistika. Každé z těchto oddělení má své vedoucí a podřízené. Oddělení produkce a logistiky se dále dělí na sklad a provoz, které mají opět jednotlivé vedoucí, mistry a zaměstnance.

4 ZHODNOCENÍ FINANČNÍHO ZDRAVÍ PODNIKU A DOPORUČENÍ PRO PODNIK

Tato část bakalářské práce je zaměřena na vlastní analýzu a výpočty jednotlivých ukazatelů, které jsou následně doplněny interpretací výsledků. Na konci kapitoly budou analyzované firmě navržena nápravná opatření.

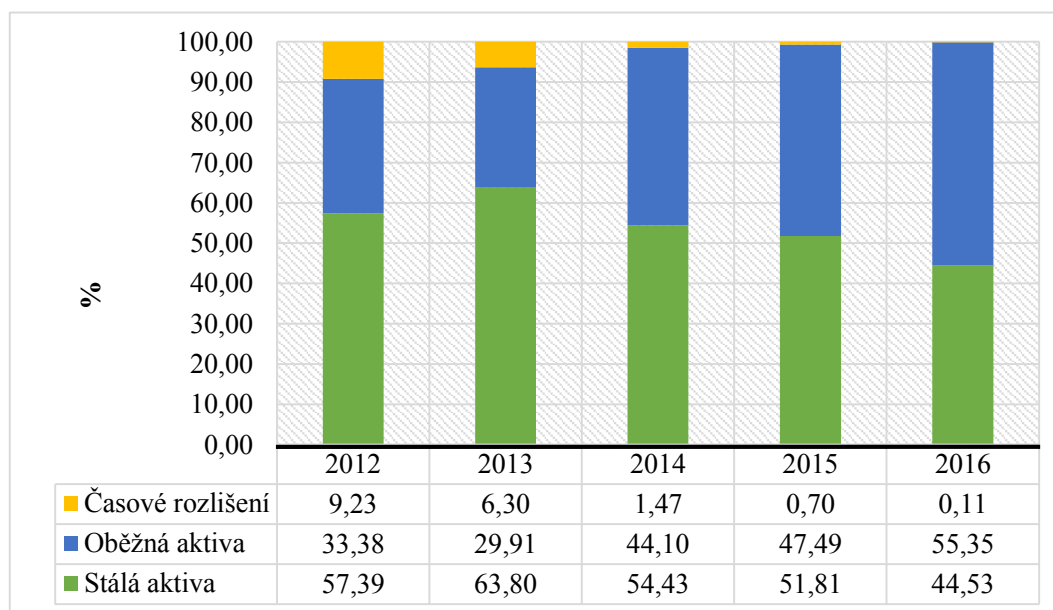
4.1 Analýza rozvahy

V případě analýzy rozvahy, lze tuto analýzu rozčlenit na dvě části – analýzu struktury majetkové a finanční. Nejprve je na výkazu rozvaha provedena analýza majetkové struktury, pomocí které jsou hodnoceny podíly jednotlivých položek na celkové hodnotě aktiv či pasiv. Následně je využita analýza finanční struktury, která odráží způsob financování podniku. Detailněji jsou tyto části rozděleny na analýzu vertikální a horizontální.

4.1.1 Vertikální analýza aktiv

V této části práce jsou na základě vertikální analýzy hodnoceny podíly jednotlivých položek na celkové hodnotě aktiv.

Graf 4. 1 Vývoj struktury aktiv v letech 2012 – 2016

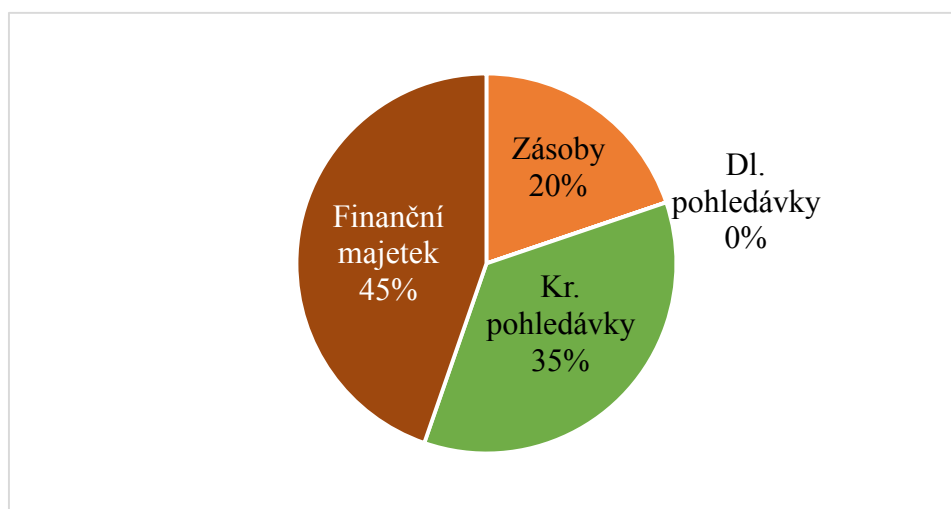
Zdroj: rozvahy, vlastní zpracování

Z výše uvedeného grafu č. 4. 1 lze vyčíst, že největší podíl na celkových aktivech, téměř ve všech sledovaných letech, náleží stálým aktivům. Změnu můžeme vidět pouze v roce 2016, kdy došlo k převýšení podílu oběžných aktiv (55, 35 %) nad aktivy stálými (44, 53 %). Převís

stálých aktiv nad oběžnými bývá typický pro výrobní podniky, jelikož je za potřebí daleko více dlouhodobého majetku v podobě strojů a zařízení, než u podniků zaměřených pouze na činnost obchodní.

Největšího podílu na celkových aktivech dosahovaly stálá aktiva v roce 2013, kdy jejich hodnota činila 15 596 Kč a v procentním vyjádření se jednalo o 63, 80 %. Pokud si položky v tomto roce přiblížíme detailněji, zjistíme, že stálá aktiva byla tvořena pouze dlouhodobým majetkem hmotným. V podniku se tedy nevyskytoval žádný majetek dlouhodobý nehmotný ani finanční. Strukturu oběžných aktiv v roce 2013 můžeme vidět na grafu č. 4. 2.

Graf 4. 2 Struktura oběžného majetku v roce 2013

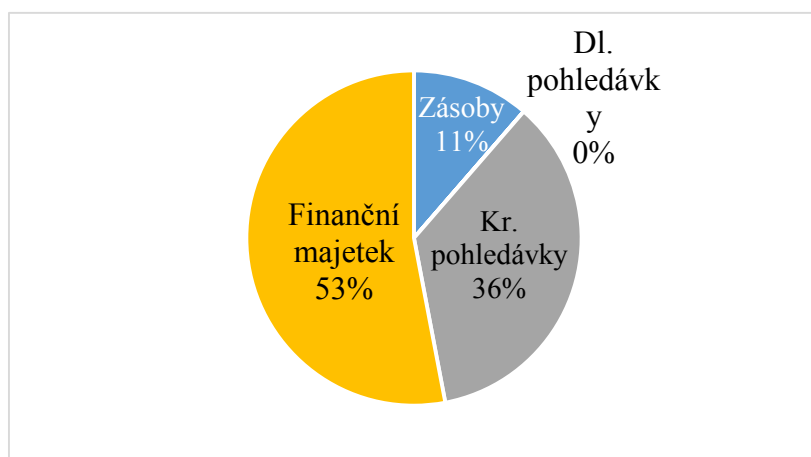
Zdroj: rozvahy, vlastní zpracování

Ze struktury oběžného majetku je zřejmé, že je v analyzovaném podniku vázáno příliš mnoho finančních prostředků (45 %; podíl na celkových aktivech – 13, 37 %), které by mohl podnik investovat. Druhou nejčastější položkou oběžného majetku jsou krátkodobé pohledávky s 35 % (podíl na celkových aktivech – 10, 62 %). Zásoby zde figurují pouze v 20 % (podíl na celkových aktivech – 5, 92 %), což může být pro podnik výhodou i nevýhodou. Výhoda může souviset s ne příliš vysokým množstvím zásob, které by se mohly stát neprodejnými. Nevýhoda je shledána v tom, že podnik nebude moci dostatečně rychle reagovat v případě přijetí větší zakázky. Dlouhodobé pohledávky se v podniku nevyskytují vůbec.

Časové rozlišení dosahovalo v roce 2013 6, 30 %.

Detailněji bude rozebrán také rok 2016. Oproti období 2013 je v tomto roce obohacena struktura dlouhodobého majetku o dlouhodobý majetek nehmotný, jedná se však pouze o nepatrných 0, 75 % (podíl na celkových aktivech – 0, 33 %). Struktura oběžného majetku byla opět vyjádřena graficky.

Graf 4. 3 Struktura oběžného majetku v roce 2016

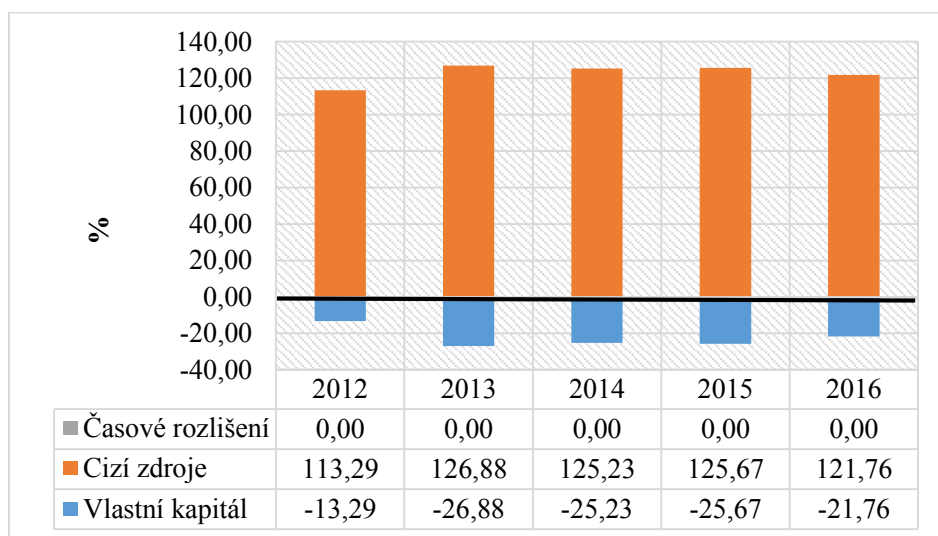
Zdroj: rozvahy, vlastní zpracování

Z grafu č. 4. 3 lze vidět, že oproti roku 2013 dochází ve struktuře oběžných aktiv v roce 2016 ke zvýšení finančního majetku o 8 % (podíl na celkových aktivech +15, 97 %). Naopak zásoby oproti období 2013 poklesly o 9 % (podíl na celkových aktivech +0, 38 %) a jejich hodnota činila 905 tis. Kč. Krátkodobé pohledávky se o nepatrné jedno procento zvýšily (podíl na celkových aktivech +9, 10 %) a pohledávky dlouhodobé v analyzovaném podniku nefigurují opět vůbec.

4.1.2 Vertikální analýza pasiv

Stejně jak u analýzy aktiv se i v této části budeme zabývat podíly jednotlivých položek na celkové hodnotě, tentokrát však na celkové hodnotě pasiv.

Graf 4. 4 Vývoj struktury pasiv v letech 2012 – 2016

Zdroj: rozvahy, vlastní zpracování

Dle grafu č. 4. 4 lze říci, že v oblasti analýzy pasiv se podnik dostává do záporných hodnot ve všech sledovaných letech. Důvodem je mínusové číslo položky s názvem vlastní kapitál. V průběhu let 2012 – 2016 hodnota této položky lehce kolísala. Nejnižšího procenta je dosaženo v období 2013, kdy hodnota vlastního kapitálu činila -26, 88 %, tento rok je považován za nejkritičtější. Naopak nejlepší hodnotu vykazoval vlastní kapitál v roce 2012, kdy byl jeho podíl oproti roku 2013 o 13, 59 % vyšší. Mínusová hodnota vlastního kapitálu je způsobena neuhrazenou ztrátou z minulých let. Podnik se během sledovaného období 2012 – 2016 nedokázal s touto ztrátou vypořádat, naopak díky zápornému hospodářskému výsledku v roce 2013 přispěl k jejímu zvýšení.

Největší položku pasiv ve všech sledovaných letech tvoří cizí zdroje. Dle grafu č. 4. 4 je patrné, že je podnik na těchto zdrojích zcela závislý. Nachází se v situaci pod-kapitalizování, což značí nestabilitu ve finanční oblasti. Nejvyšší hodnotu cizího kapitálu zaujímají ve všech analyzovaných letech krátkodobé cizí zdroje, které dosahují více než 90 % (podíl na celkových aktivech více než 100 %). Rezervy podniku se během let 2012 – 2015 pohybovaly kolem cca 0, 16 – 0, 20 % (podíl na celkových aktivech okolo 0, 20 %) a v roce 2016 vzrostly na 6, 96 % cizího kapitálu (podíl na celkových aktivech – 8, 48 %). Dlouhodobý cizí kapitál se v podniku objevil pouze v roce 2015 a jeho hodnota byla 130 tis. Kč. Bankovní úvěry nefigurují v podniku vůbec.

Veškeré výpočty týkající se vertikální analýzy aktiv a pasiv jsou podrobněji zobrazeny v příloze č. 3.

4.1.3 Horizontální analýza aktiv

Na základě horizontální analýzy byly analyzovány změny hodnot v čase u položek aktiv pomocí absolutních a relativních ukazatelů.

Tab. 4. 1 Horizontální analýza aktiv v letech 2012 – 2016

	Absolutní změna (v tis. Kč)					Relativní změna (v %)				
	2012	2013	2014	2015	2016	2012	2013	2014	2015	2016
AKTIVA CELKEM	464	-5518	-1392	-4686	-3998	1,57	-18,41	-5,69	-20,33	-21,76
Stálá aktiva	-1012	-1601	-3047	-3032	-3117	-5,56	-9,31	-19,54	-24,16	-32,75
Dl. nehm. majetek	0	0	0	74	-26	X	X	X	X	-35,14
Dl. hmotný majetek	-1012	-1601	-3047	-3106	-3091	-5,56	-9,31	-19,54	-24,75	-32,73
Dl. finanční majetek	0	0	0	0	0	X	X	X	X	X
Oběžná aktiva	3046	-2689	2855	-1444	-768	43,80	-26,89	39,05	-14,20	-8,80
Zásoby	-1645	-351	-109	1239	-1672	-47,78	-19,52	-7,53	92,60	-64,88
Dl. pohledávky	0	0	296	-285	-11	X	X	X	-96,28	-100,00
Kr. pohledávky	-2017	1419	114	-1747	1870	-63,13	120,46	4,39	-64,44	193,98
Finanční majetek	6708	-3757	2554	-651	-955	2116,09	-53,48	78,15	-11,18	-18,47
Časové rozlišení	-1570	-1228	-1200	-210	-113	-36,20	-44,38	-77,97	-61,95	-87,60

Zdroj: rozvahy, vlastní zpracování

Z tabulky č. 4.1 lze vyčíst, že vývoj celkových aktiv během analyzovaných let značně kolísal. Kromě roku 2012, kdy došlo oproti roku 2011, ke kladné změně a hodnota celkových aktiv vzrostla o 464 tis. Kč, dosahují změny hodnot celkových aktiv v ostatních letech záporných hodnot. Největší procentní změny nastaly v letech 2015 a 2016, kdy došlo k poklesům celkových aktiv oproti rokům předchozím v obou případech o cca 20 %. V roce 2015 byla největší procentní změna zaznamenána u položky zásoby a dl. pohledávky. V případě zásob činilo navýšení oproti roku předchozímu 92, 60 %, opakem byly dl. pohledávky, které se o 96, 28 % snížily. V roce 2016 byly položkou s největším poklesem dl. pohledávky – klesly o rovných 100 %. Nejvíce v tomto roce oproti předchozímu období vzrostly krátkodobé pohledávky (193, 98 %).

4.1.4 Horizontální analýza pasiv

Na základě této analýzy byly sledovány změny hodnot v čase u položek pasiv pomocí absolutních a relativních ukazatelů.

Tab. 4. 2 Horizontální analýza pasiv v letech 2012 – 2016

	Absolutní změna (v tis. Kč)					Relativní změna (v %)				
	2012	2013	2014	2015	2016	2012	2013	2014	2015	2016
PASIVA CELKEM	464	-5518	-1392	-4684	-4342	1,57	-18,41	-5,69	-20,32	-23,64
Vlastní kapitál	1616	-2590	756	1101	1662	-28,87	65,04	-11,50	-18,93	-35,25
Základní kapitál	0	0	0	0	0	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Kapitálové fondy	0	0	0	0	0	X	X	X	X	X
Fondy ze zisku	0	0	0	0	0	X	X	X	X	X
HV minulých let	-4196	-974	0	755	1102	63,56	9,02	0,00	-6,41	-10,00
HV běžného období	5812	-4206	3346	346	560	-138,51	-260,27	-129,19	45,77	50,82
Cizí zdroje	-1152	-2928	-2148	-5785	-6004	-3,28	-8,63	-6,92	-20,04	-26,01
Rezervy	-20	-3	-16	-10	1152	-23,26	-4,55	-25,40	-21,28	3113,51
Dl. závazky	0	0	0	130	-130	X	X	X	X	-100,00
Kr. závazky	-1132	-2925	-2132	-5906	-7025	-3,23	-8,63	-6,89	-20,49	-30,65
Bankovní úvěry	0	0	0	0	0	X	X	X	X	X
Časové rozlišení	0	0	0	0	0	X	X	X	X	X

Zdroj: rozvahy, vlastní zpracování

Jelikož se aktiva rovnají pasivům, je logické, že na straně pasiv došlo ke stejným procentním změnám, jako tomu bylo u aktiv. I zde došlo k detailnějšímu popisu roků 2015 a 2016.

Dle tabulky č. 4. 2 lze říci, že mezi položky s největším poklesem v roce 2015 můžeme zařadit rezervy a krátkodobé závazky, v obou případech se jednalo o snížení hodnoty okolo 20 %. Naopak položkou, která zaznamenala největší růst oproti roku předchozímu, byl VH běžného období (45, 77 %). V roce 2016 došlo k extrémnímu navýšení rezerv – v procentním

vyjádření se jednalo o 3113, 51 %. Největší pokles byl zaznamenán u položky dlouhodobých závazků, která byla oproti roku předchozímu splacena ve výši 100 %.

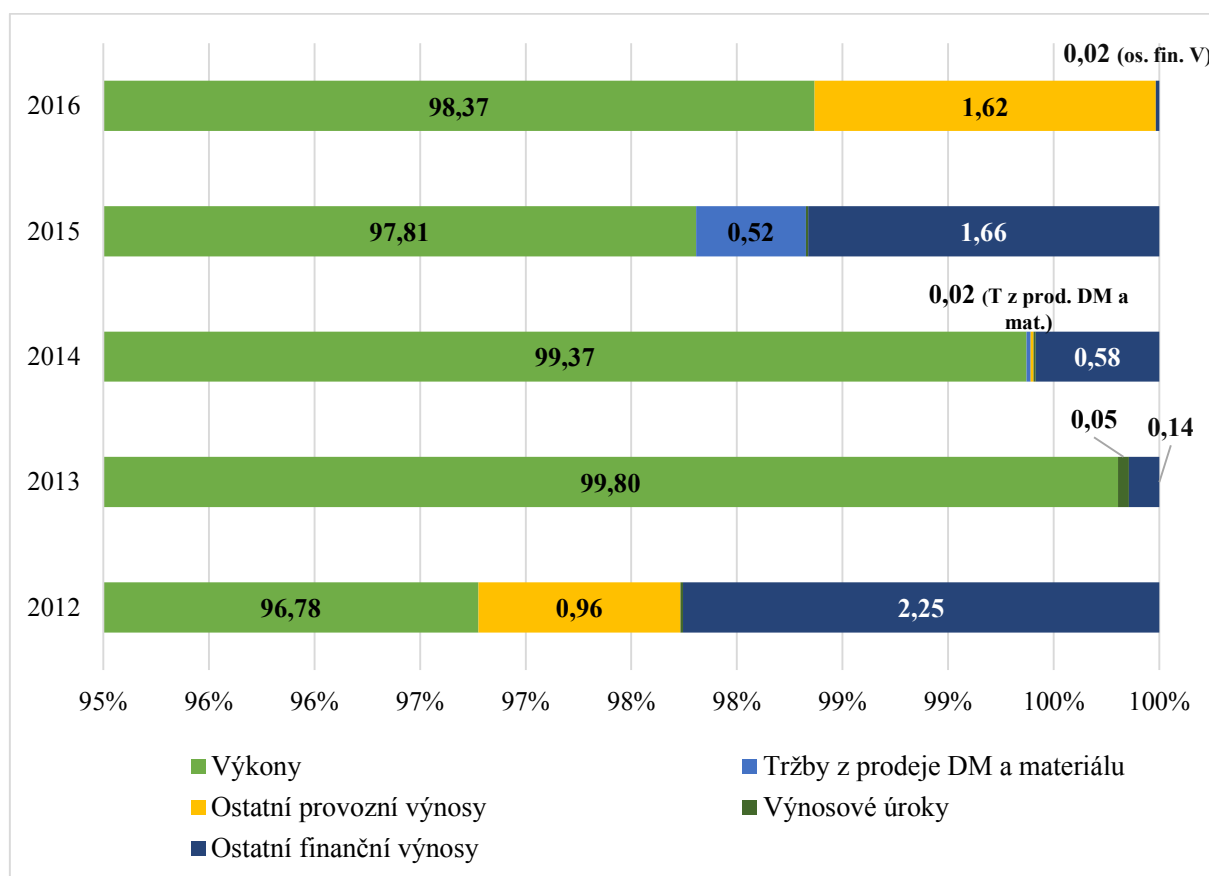
Veškeré výpočty týkající se horizontální analýzy aktiv a pasiv jsou podrobněji zobrazeny v příloze č. 4.

4.2 Analýza výkazu zisků a ztrát

4.2.1 Vertikální analýza výnosů

Na základě vertikální analýzy výnosů jsou hodnoceny podíly jednotlivých položek na celkové hodnotě výnosů.

Graf 4. 5 Vertikální analýza výnosů v letech 2012 - 2016

Zdroj: VZZ, vlastní zpracování

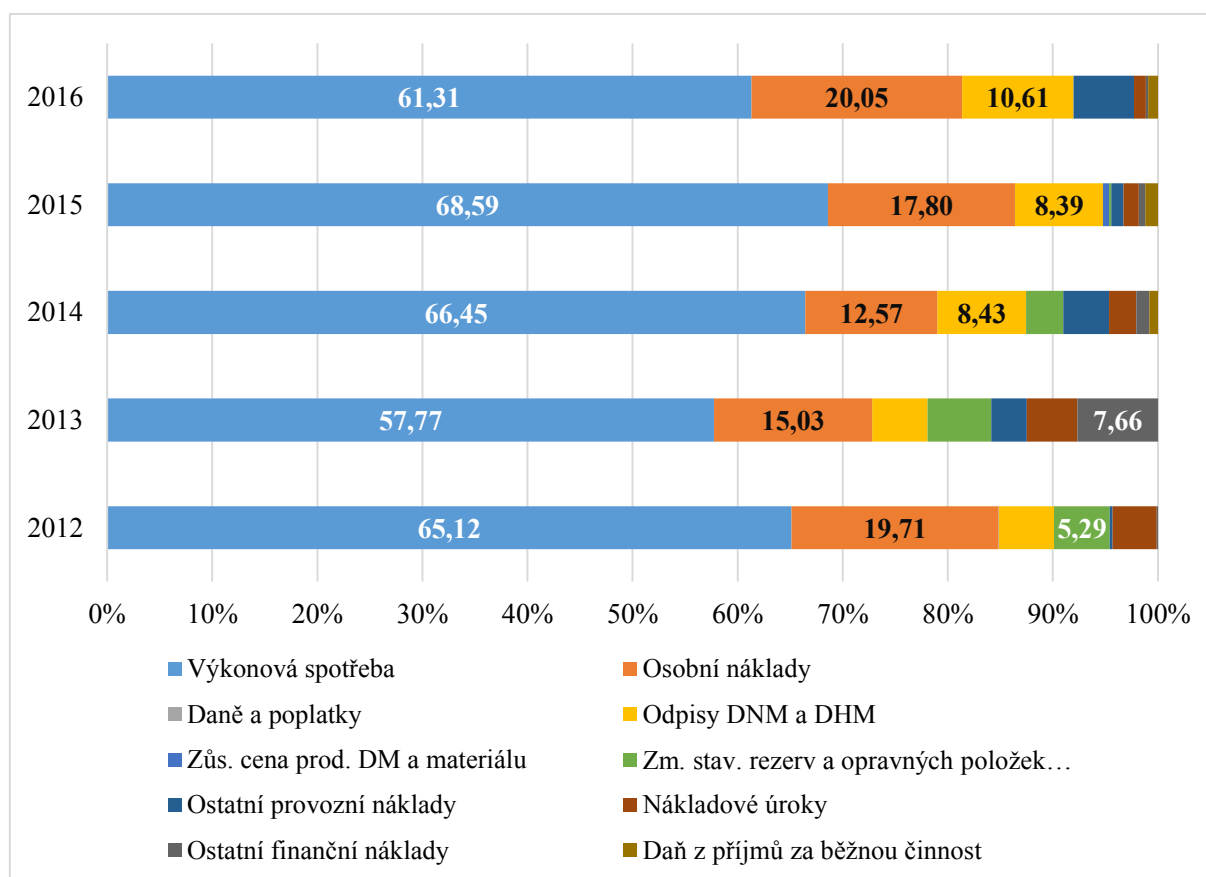
Na grafu č. 4. 5 lze vidět podíly jednotlivých položek výnosů na celkové hodnotě výnosů. Graf je pro lepší přehled sestaven bez položek, které v každém ze sledovaných roků vykazovaly nulu. Pro větší přehled bylo také rozhodnuto o přiřazení popisků pouze třem nejvýznamnějším podílům.

Jak je již zřejmé, největší podíl na celkových výnosech ve všech sledovaných letech tvoří výkony, tato hodnota dosahuje průměrně 98, 43 %. V letech 2012 – 2015 lze za druhou nejvýznamnější položku považovat ostatní finanční výnosy. Výjimkou byl pouze rok 2016, ve kterém hodnota finančních výnosů klesla na pouhých 0, 02 %. V letech 2012 a 2016 měly podstatné postavení ve struktuře výnosů ostatní provozní výnosy. Za zmínku stojí také výnosové úroky a tržby z prodeje DM a materiálu, jejichž výše podílů na celkových výnosech zaujímá největší procento v letech 2013 a 2014.

4.2.2 Vertikální analýza nákladů

Na základě vertikální analýzy nákladů jsou hodnoceny podíly jednotlivých položek, tentokrát na celkové hodnotě nákladů.

Graf 4. 6 Vertikální analýza nákladů v letech 2012 – 2016

Zdroj: VZZ, vlastní zpracování

V grafu č. 4. 6 jsou stejně jak u analýzy výnosů zobrazeny podíly jednotlivých položek, avšak nyní se jedná o položky nákladové, které jsou v poměru s celkovou hodnotou nákladů. Opět jsou zde pro větší přehled přiřazeny popisky pouze k třem nejvýznamnějším podílům.

Dle předchozího grafu č. 4. 6 můžeme také vidět, že v každém z analyzovaných roků hraje nejvýznamnější roli položka s názvem výkonová spotřeba, její průměrná hodnota za období 2012 – 2016 činí 63, 85%. V letech 2014 – 2016 je struktura nákladů mimo výkonovou spotřebu tvořena převážně osobními náklady a odpisy DNM a DHM. Podíl odpisů DNM a DHM převyšuje v roce 2012 změna stavu rezerv a opravných položek v provozní oblasti a komplexních nákladů příštích období. V roce 2013 dosahuje třetího největšího podílu hodnota ostatních finančních nákladů.

Veškeré výpočty týkající se vertikální analýzy výnosů a nákladů jsou podrobněji zobrazeny v příloze č. 5.

4.2.3 Horizontální analýza výkazu zisku a ztráty

Na základě horizontální analýzy výkazu zisku a ztráty za období 2012 – 2016 jsou srovnávány jednotlivé položky tohoto výkazu v čase a využity jsou k tomu absolutní a relativní ukazatele. Pro větší přehlednost byly roky 2012 – 2016 transformovány do nové struktury VZZ, platné od roku 2016 a dále byly využity pouze položky, které nevykazovaly v každém ze sledovaných let nulu. V příloze č. 6 je analýza výkazu zisku a ztráty za období 2012 – 2016 zobrazena podrobněji.

Tab. 4. 3 Horizontální analýza VZZ v letech 2012 – 2016

	Absolutní změna (v tis. Kč)					Relativní změna (v %)				
	2012	2013	2014	2015	2016	2012	2013	2014	2015	2016
Tržby z prodeje výrobků a služeb	-1247	-2265	8127	609	-6344	-3,88	-7,34	28,42	1,66	-16,99
Výkonová spotřeba	-1255	-1671	6397	989	-7138	-5,98	-8,48	35,45	4,05	-28,07
Změna stavu zásob vlastní činnosti	28	-7	-1	18	-15	-121,74	-140,00	50,00	-600,00	-100,00
Osobní náklady	-2772	-1271	-71	1976	-619	-31,72	-21,30	-1,51	42,72	-9,38
Úpravy hodnot v provozní oblasti	-996	59	1450	9	57	-38,49	3,71	87,83	0,29	1,83
Ostatní provozní výnosy	166	-305	12	186	311	119,42	-100,00	X	1550,00	157,07
Ostatní provozní náklady	-152	1255	-38	-2188	997	-8,25	74,22	-1,29	-75,24	138,47
Provozní VH	4122	-949	400	27	655	-214,69	-43,10	31,92	1,63	38,99
Výnosové úroky a podobné výnosy	3	11	-11	0	-4	300,00	275,00	-73,33	0,00	-100,00
Nákladové úroky a podobné náklady	-4	235	-558	-408	-208	-0,31	18,47	-37,03	-42,99	-38,45
Ostatní finanční výnosy	873	-678	175	419	-630	-566,88	-94,30	426,83	193,98	-99,21
Ostatní finanční náklady	-810	2355	-1928	-240	-160	-95,63	6364,86	-80,60	-51,72	-71,43
Finanční VH	1690	-3257	2650	1067	-266	-74,25	555,80	-68,96	-89,44	211,11
VH před zdaněním	5812	-4206	3346	798	389	-138,51	-260,27	-129,19	105,56	25,03
Daň z příjmů za běžnou činnost	0	0	296	155	-170	X	X	X	52,36	-37,69
VH po zdanění	5812	-4206	3050	643	559	-138,51	-260,27	-117,76	139,78	50,68
VH za účetní období	5812	-4206	3050	643	559	-138,51	-260,27	-117,76	139,78	50,68
Čistý obrat za účetní období	-205	-3237	8303	1214	-6667	-0,64	-10,15	28,98	3,29	-17,47

Zdroj: VZZ, vlastní zpracování

Z tabulky č. 4. 3 je patrné, že hodnoty VH za běžné účetní období značně kolísaly. Období 2013 bylo pro analyzovanou společnost rokem nejkritičtější. U VH za běžné účetní období došlo k poklesu o 260, 27 %. Tento pokles zapříčinilo převážně snížení finančního výsledku hospodaření, důvodem byl extrémní nárůst ostatních finančních nákladů o 6364, 86 %. Díky těmto poklesům vykazoval podnik v roce 2013 ztrátu. Další položkou, která zaznamenala poměrně vysokou meziroční změnu, byly ostatní provozní výnosy – v roce 2015 došlo k jejich nárůstu o 1550 %. Právě období 2015 bylo pro podnik z hlediska meziročních změn nejúspěšnější, podniku se oproti roku 2014 podařilo zvýšit hospodářský výsledek o 139, 78 %. Za zmínku stojí také skokový vývoj tržeb z prodeje vlastních výrobků a služeb. Příčinou tohoto kolísání může být skutečnost, že se firmě CIE JOAMAR, s.r.o. během své existence nepodařilo nalézt jiného zákazníka, než svou sesterskou společnost CIE PLASTY, s.r.o. Analyzovaný podnik je tedy zcela závislý na projektech této společnosti a ruku v ruce je ovlivněna také výše tržeb vycházející z přijatých zakázek společnosti CIE PLASTY, s.r.o.

4.3 Poměrová analýza

V této subkapitole je hodnocena situace analyzovaného podniku na základě ukazatelů aktivity, likvidity, rentability, finanční stability a v neposlední řadě zadluženosti. Cíl této subkapitoly spočívá v analýze vývoje jednotlivých ukazatelů za období 2012 – 2016 a následné interpretaci významu výsledku pro společnost CIE JOAMAR, s.r.o.

4.3.1 Analýza aktivity

Analýza aktivity poskytuje podniku informace o tom, jak využívá jednotlivé části svého majetku. Pracujeme zde s ukazateli doby obratu a počtu obrátů. V tabulce č. 4. 4 jsou zaznamenány základní ukazatele.

Tab. 4. 4 Vývoj ukazatelů aktivity v letech 2012 – 2016

Ukazatele aktivity	2012	2013	2014	2015	2016
Obrat aktiv (T/A)	1,03	1,17	1,59	2,03	2,16
Obrat dl. majetku (T/DM)	1,79	1,83	2,93	3,92	4,84
Obrat zásob (T/Z)	17,16	19,76	27,44	14,49	34,24
Doba obratu aktiv $(A/(T/365))$	354,44	312,07	229,17	179,63	169,29
Doba obratu zásob $(Z/(T*365))$	21,27	18,47	13,30	25,20	10,66
Doba splatnosti pohledávek $(Pohl./(T/365))$	13,93	33,15	29,89	9,53	33,38
Doba splatnosti závazků $(Záv./(T/365))$	400,76	395,16	286,51	225,36	191,25
Pravidlo solventnosti	splněno	splněno	splněno	splněno	splněno

Zdroj: rozvahy a VZZ, vlastní zpracování

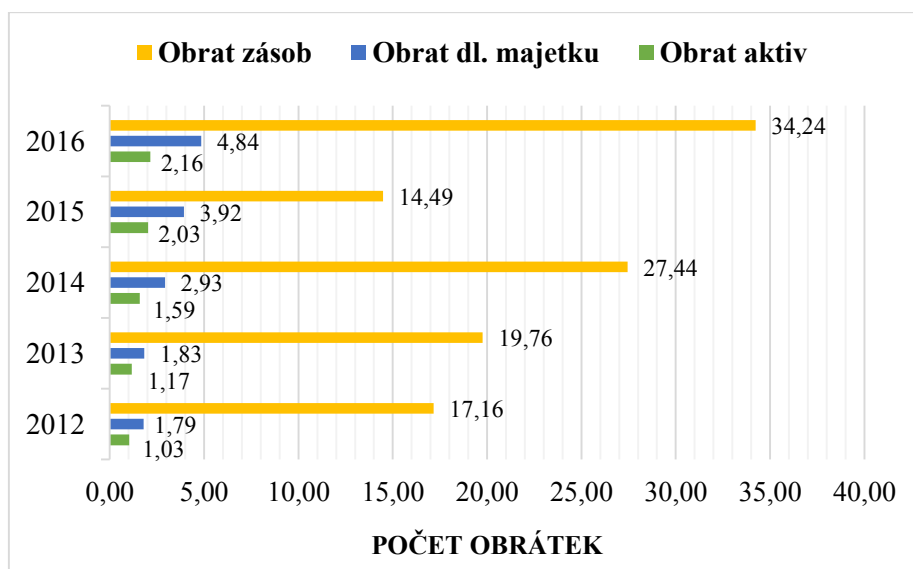
U **obratu aktiv** nebo také produktivity vloženého kapitálu, lze říci, že podnik v tomto směru dosahuje velice dobrých výsledných hodnot. Jak tvrdí Dluhošová (2010), čím vyšší hodnotu tento ukazatel má, tím efektivněji hospodaří se svým majetkem. Minimální hodnota tohoto ukazatele by měla být 1, což analyzovaný podnik splňuje v každém ze sledovaných letech. Pozitivní známkou u tohoto ukazatele je také poměrně rychle rostoucí trend.

Jestliže se zaměříme detailněji na **obrat dlouhodobého majetku**, je patrné, že i tato oblast není pro podnik problémovou. Podnik má schopnost během roku efektivně měnit svůj dlouhodobý majetek na tržby. Trend je u tohoto ukazatele taktéž rostoucí. Za nejúspěšnější období lze považovat rok 2016, ve kterém podnik dokázal přeměnit svůj dlouhodobý majetek na tržby 4,84 krát.

Dle tabulky č. 4. 4 lze tvrdit, že **rychlost obratu zásob** od roku 2012 roste. Pokles nastal pouze v období 2015, kdy byl naskladněn větší počet zásob, které se nedokázaly až tak efektivně přeměnit na tržby. Rok 2016 byl pro podnik rokem nejúspěšnějším a podnik v něm dokázal přeměnit své zásoby na tržby 34,24 krát. Z výsledku analyzovaných ukazatelů je patrné, že se v podniku nenachází příliš mnoho nelikvidních zásob, které by zbytečně vázaly finanční prostředky.

V následujícím grafu č. 4. 7 jsou zobrazeny výsledné hodnoty, již zmíněných ukazatelů.

Graf 4. 7 Vývoj tří vybraných ukazatelů aktivity v letech 2012 – 2016

Zdroj: VZZ, vlastní zpracování

V případě následujícího ukazatele zvaného **dobu obratu aktiv**, lze oproti předchozím ocenit trend meziročně klesající. Znamená to, že počet dnů, za které dokáže podnik přeměnit

svá aktiva na tržby, se snižuje. Nejméně příznivou hodnotu lze vidět v roce 2012, kdy doba obratu aktiv činila 354, 44 dnů. Avšak v roce 2016 dokázala společnost CIE JOAMAR, s.r.o. tuto dobu snížit více než dvojnásobně (výsledná hodnota v tomto roce činila 169, 29 dnů). Průměrně se aktiva společnosti obrátí za 249 dnů.

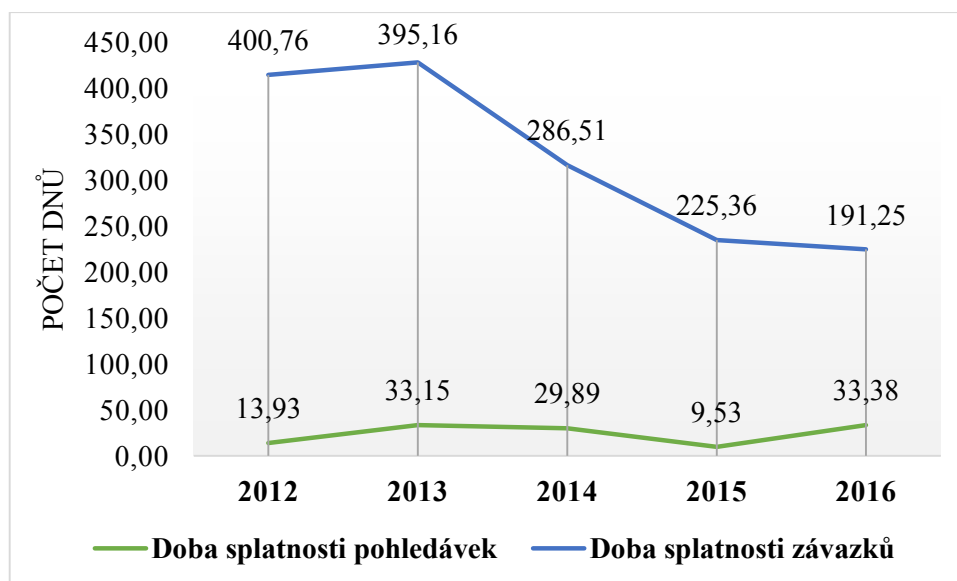
Doba obratu zásob je dalším ukazatelem, pomocí kterého můžeme sledovat hospodářskou aktivitu podniku. Na rozdíl od předchozích ukazatelů, které měly převážně rostoucí či klesající trend, hodnoty doby obratu zásob značně kolísají. Jelikož při tomto ukazateli dáváme přednost nižším hodnotám, lze říci, že nejpříznivějším rokem pro společnost CIE JOAMAR, s.r.o. byl rok 2016. V průběhu tohoto roku dokázal podnik měnit své zásoby na peněžní prostředky či pohledávku průměrně za 10, 66 dnů. Za nejméně příznivé období lze označit rok 2015. V tomto roce byly zásoby podniku vázány do okamžiku jejich spotřeby či doby prodeje průměrně 25, 20 dnů.

Poměrně důležitým ukazatelem je pro podnik také **doba splatnosti pohledávek**. Tato doba udává, za jak dlouho jsou během roku průměrně placeny námi vystavené faktury. Na základě výsledných hodnot analyzovaného podniku můžeme vidět, že doba splatnosti pohledávek sice kolísá, ale i přesto se pohybuje na velmi dobré úrovni. Stejně jak u ukazatele doby obratu aktiv či zásob, dáváme i zde přednost nižším hodnotám. Z tohoto důvodu podnik dosahoval nejlepšího výsledku v roce 2015, kdy se jeho obchodním partnerům podařilo splácet své závazky průměrně za 9, 53 dnů. Nejméně aktivní při splácení pohledávek byli odběratelé v roce 2013 a 2016, kdy své závazky hradili za cca 33 dnů. V průměru za období 2012 – 2016 čekal podnik na své peněžní prostředky za vystavené faktury 24 dnů.

V případě ukazatele **doby splatnosti závazků** lze zcela jistě tvrdit, že má podnik velice špatnou platební morálku. Během let 2012 – 2016 své závazky hradil průměrně za cca 300 dnů. I přestože je zde dodrženo tzv. **pravidlo solventnosti**, v jehož případě podnik inkasuje peněžní prostředky za pohledávky daleko dříve, než platí své závazky, je doba úhrady závazků analyzovaného podniku příliš dlouhá.

Na následujícím grafu č. 4. 8 můžeme tento nepoměr při splácení pohledávek a závazků vidět.

Graf 4. 8 Znázornění pravidla solventnosti (2012 – 2016)

Zdroj: VZZ, vlastní zpracování

4.3.2 Analýza likvidity

Pomocí ukazatelů likvidity analyzujeme schopnost podniku přeměnit svá aktiva na peněžní prostředky a včas zaplatit své závazky. V tabulce č. 4. 5 můžeme vidět výsledné hodnoty jednotlivých stupňů likvidit za období 2012 – 2016. V této tabulce jsou zobrazeny taktéž doporučené hodnoty pro hodnocení jednotlivých likvidit, které ve své publikaci uvádí Vochozka (2011).

Tab. 4. 5 Vývoj ukazatelů likvidity v letech 2012 – 2016

LIKVIDITA	2012	2013	2014	2015	2016	Doporučené hodnoty
Celková (běžná) likvidita	0,30	0,24	0,35	0,38	0,49	1, 6 - 2,5
Pohotová likvidita	0,24	0,19	0,31	0,27	0,43	0, 7 - 1
Okamžitá likvidita	0,21	0,11	0,20	0,23	0,26	okolo 0, 2

Zdroj: rozvahy, vlastní zpracování

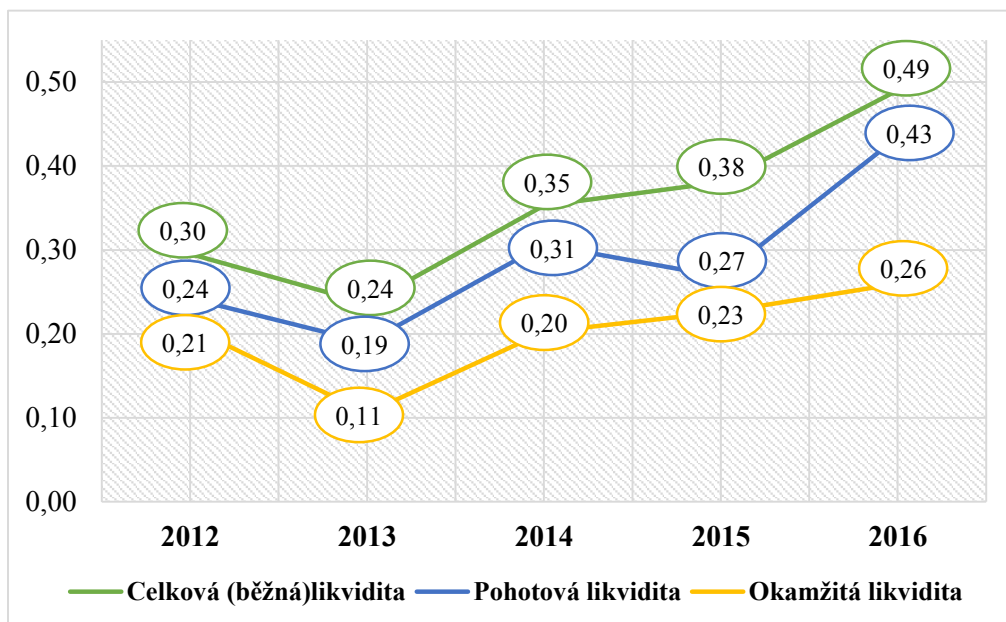
Na základě výsledných hodnot **celkové (nebo taky běžné) likvidity** je patrné, že se podnik ani zdaleka nenachází v blízkosti doporučených hodnot. Výše krátkodobých závazků převyšuje několikanásobně oběžná aktiva. Pro analyzovaný podnik to tedy znamená, že i v případě prodeje veškerého oběžného majetku nebude schopen splatit své krátkodobé závazky. Nachází se tedy ve vážných finančních problémech. Vochozka (2011) tvrdí, že výsledná

hodnota běžné likvidity by neměla klesnou pod hranici 1, což v tomto případě podnik nesplňuje ani v jednom ze sledovaných roků.

Pohotová likvidita vyjadřuje schopnost podniku splatit své krátkodobé závazky, bez toho aniž by musel prodat své zásoby. Ve výsledku by měl být podnik schopen pomocí svých finančních prostředků a po úhradě pohledávek za odběrateli splatit své krátkodobé závazky a to v celé výši, nebo alespoň z větší části. U analyzovaného podniku výsledky pohotové likvidity této skutečnosti nenasvědčují. Ani v jednom ze sledovaných roků se podnik nedokázal přiblížit hranici doporučených hodnot. Roky 2012, 2013 a 2015 byly obzvlášť špatné, zde podnik dosahoval nejnižších hodnot. Na základě výsledných hodnot lze tvrdit, že podnik nemá dostatek aktiv ve formě pohotových prostředků, může se tedy dostat do vážný finančních problémů.

Ukazatel **okamžité likvidity** hodnotí schopnost uhrazení krátkodobých závazků podniku v daném okamžiku, tedy pouze pomocí krátkodobého finančního majetku. Doporučená hodnota by se v tomto případě měla pohybovat kolem 0,2, což dle výsledných hodnot analyzovaný podnik splňuje. Znamená to, že množství peněžních prostředků na účtu je v optimální výši. Nižší hodnotu podnik vykazoval pouze v roce 2013, což mohlo být způsobeno vlivem záporného hospodářského výsledku. Avšak dostačující je, pokud je tato hodnota kladná.

Graf 4. 9 Grafické znázornění ukazatelů likvidity (2012 – 2016)

Zdroj: rozvahy, vlastní zpracování

Jak již bylo zmíněno v teoretické části bakalářské práce, ukazatel, který nesmí být v souvislosti s analýzou likvidity opomenut, je **čistý pracovní kapitál**. Jedná se o část oběžných aktiv, která je kryta dlouhodobými zdroji, tzv. finanční rezervu v případě nouze.

Tab. 4. 6 Vývoj ukazatele ČPK (2012 – 2016)

V tis. Kč	2012	2013	2014	2015	2016
ČPK (OM-kr. závazky)	-23880	-23644	-18657	-14194	-8280

Zdroj: rozvahy, vlastní zpracování

Dle tabulky č. 4. 6 je zřejmé, že hodnoty ČPK dosahují ve všech sledovaných letech záporných čísel. Znamená to tedy, že zde není zajištěna likvidita podniku (krátkodobá aktiva nejsou vyšší, než krátkodobé závazky). Společnost CIE JOAMAR, s.r.o. se nachází v poměrně vážném stavu tzv. pod-kapitalizace. Jelikož je část stálých aktiv podniku kryta krátkodobými zdroji, hrozí zde nebezpečí, že díky splácení krátkodobých závazků bude muset podnik svůj dlouhodobý majetek rozprodat.

Jedinou pozitivní stránkou tohoto ukazatele je rostoucí trend. Od roku 2012 do roku 2016 se analyzovanému podniku podařilo snížit zápornou hodnotu ČPK o 15 600 Kč. Lze říci, že pokud si tento rostoucí trend dokáže podnik udržet, mohl by se během několika následujících let přenést přes kritickou hodnotu 0 do kladných čísel.

4.3.3 Analýza rentability

Rentabilitu lze označit jako měřítko schopnosti dosahovat zisku prostřednictvím investovaného kapitálu. Jinak řečeno se jedná o schopnost podniku vytvářet nové zdroje. Následující tabulka č. 4. 7 obsahuje výpočty jednotlivých ukazatelů rentability, jak v procentním, tak v peněžním vyjádření (Kč/Kč).

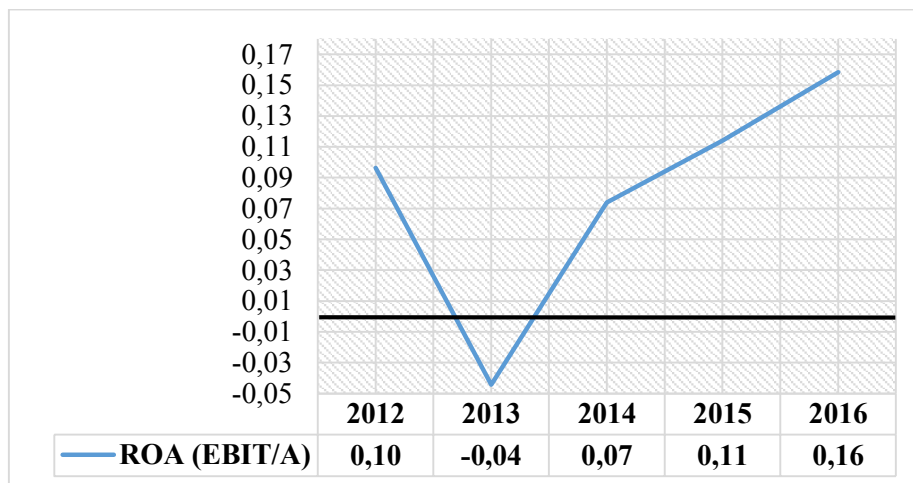
Tab. 4. 7 Vývoj ukazatelů rentability (2012 – 2016)

RENTABILITA	Peněžní vyjádření (Kč/Kč)					Procentní vyjádření				
	2012	2013	2014	2015	2016	2012	2013	2014	2015	2016
ROA _(EBIT/A)	0,10	-0,04	0,07	0,11	0,16	9,64	-4,43	7,40	11,40	15,84
ROS _(EAT/T)	0,05	-0,09	0,01	0,03	0,05	5,24	-9,06	1,25	2,95	5,36
ROC _(1-ROS)	0,95	1,09	0,99	0,97	0,95	94,76	109,06	98,75	97,05	94,64

Zdroj: rozvahy a VZZ, vlastní zpracování

Rentabilita celkového kapitálu neboli **rentabilita aktiv** je důležitým ukazatelem, na základě kterého měříme produkční sílu podniku. Při tomto ukazateli jsou poměřovány různé formy zisku spolu s celkovými vloženými aktivy do podnikání bez ohledu na způsob financování.

Graf 4. 10 Grafické znázornění ukazatele ROA (2012 – 2016)

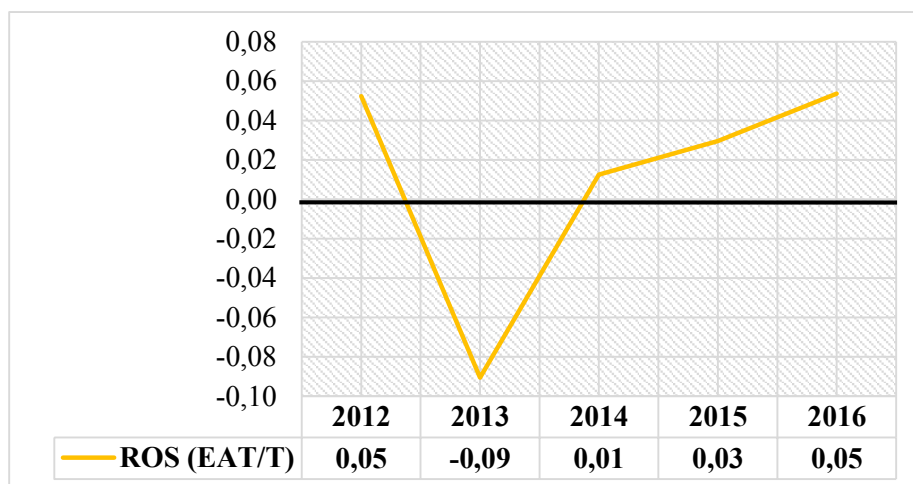
Zdroj: rozvahy a VZZ, vlastní zpracování

Dle hodnot uvedených v grafu č. 4. 10 lze říci, že výnosnost celkového kapitálu v období 2012 – 2014 kolísá. V roce 2012 analyzovanému podniku přinášela 1 Kč celkových aktiv 0, 1 Kč EBITu. Na výnosnosti aktiv se však v roce 2013 odrazil záporný hospodářský výsledek a hodnota ukazatele poklesla na -0, 04 Kč/Kč. Znamená to tedy, že v tomto roce podnik nedokázal 1 Kč celkových aktiv zhodnotit. V následujících letech se rentabilita aktiv meziročně zvyšovala a největšího progresu dosáhla v roce 2016, kdy 1 Kč celkových aktiv přinášela 0, 16 Kč.

Rentabilitu tržeb můžeme vnímat jako důležitý ukazatel z hlediska efektivnosti podniku. Tento ukazatel dává do poměru čistý zisk a tržby.

Na základě grafu č. 4. 11 je patrné, že měl podnik výrazné potíže s výnosností tržeb v roce 2013. Tento pokles hodnoty byl oproti roku 2012 zapříčiněn vlivem záporného hospodářského výsledku. V následujících letech se výsledné hodnoty rentability tržeb dostaly opět do kladných čísel. Nejlepších výsledků výnosnosti tržeb dosahoval podnik v letech 2012 a 2016. V těchto letech jsou hodnoty totožné a lze říct, že 1 Kč tržeb přináší 0, 05 Kč čistého zisku.

Graf 4. 11 Grafické znázornění ukazatele ROS (2012 – 2016)

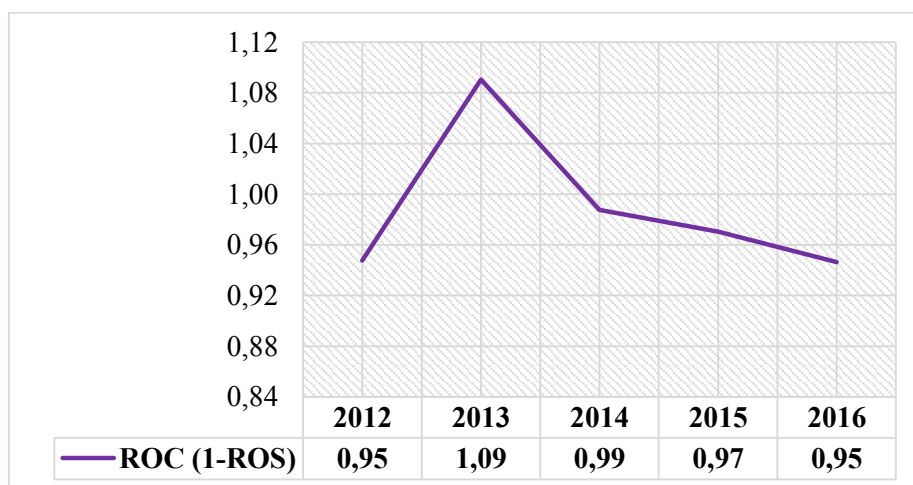

Zdroj: VZZ, vlastní zpracování

Rentabilita nákladů je považována za doplňkový ukazatel k ukazateli rentability tržeb. Je charakterizována jako poměr zisku k celkovým nákladům daného podniku.

Dle výsledků v grafu č. 4. 12 lze říci, že nejvyšších hodnot podnik dosahoval v roce 2013. Znamená to tedy, že 1 Kč vykazovaných nákladů přinášela 1,09 Kč čistého zisku. Nejnižší hodnoty této rentability byly v letech 2012 a 2016, v obou rocích analyzovanému podniku přinášela 1 Kč nákladů 0,95 Kč čistého zisku. Jelikož se jedná o doplňkový ukazatel k ukazateli výnosnosti tržeb, preferujeme zde spíše nižší, až záporné hodnoty. Čím nižší hodnota je, tím vyšší je hospodářský výsledek podniku. Jinými slovy 1 Kč tržeb dokáže podnik vytvořit s nižšími náklady.

Graf 4. 12 Grafické znázornění ukazatele ROC (2012 – 2016)

Zdroj: VZZ, vlastní zpracování

4.3.4 Analýza finanční stability a zadluženosti

Růčková a Roubíčková (2012) charakterizují zadluženost jako dluh podniku, který vzniká v případě, že podnik svá aktiva financuje nejen z vlastních, ale i z cizích zdrojů. Pomocí analýzy zadluženosti se podnik snaží nalézt vhodný vztah mezi vlastním a cizím kapitálem.

Tab. 4. 8 Vývoj ukazatelů finanční stability a zadluženosti v letech 2012 – 2016

Ukazatele finanční stability a zadluženosti	2012	2013	2014	2015	2016
Úrokové krytí <small>(EBIT/nákl. úroky)</small>	2,27	-0,72	1,8	4,08	6,83
Úrokové zatížení <small>(nákl. úroky/EBIT)</small>	44%	-139%	56%	25%	15%

Zdroj: rozvahy a VZZ, vlastní zpracování

Ukazatel úrokového krytí lze charakterizovat jako tzv. bezpečnostní polštář pro věřitele. Na základě něho můžeme zjistit kolikrát nám EBIT dokáže pokrýt nákladové úroky. V případě analyzovaného podniku je z tabulky 4. 8 patrné, že hodnota ukazatele úrokového krytí poměrně kolísá. Jelikož dáváme přednost vyšším hodnotám před nižšími, lze označit období 2013 jako rok nejméně úspěšný. Hodnota úrokového krytí se v tomto roce pohybovala v záporných číslech. Tento výsledek byl způsoben tím, že společnost CIE JOAMAR, s.r.o. v období 2013 vykazovala ztrátu. Naopak nejpříznivějších hodnot bylo dosaženo v roce 2016, kdy podnik dokázal krýt nákladové úroky pomocí EBITu hned 6, 83 krát. Pomocí **ukazatele úrokového zatížení** lze sledovat jsou část EBITu odčerpávají nákladové úroky. V roce 2012 a 2014 byl tento ukazatel nejméně příznivý. V těchto letech odčerpaly nákladové úroky ze zisku 44 a 56 %. V období 2013 se tento ukazatel dostal do minusových čísel díky vykazované ztrátě.

Mezi další ukazatele, které jsou často využívány při výpočtu analýzy zadluženosti a finanční stability podniku patří **ukazatel věřitelského rizika**, **koeficient samofinancování**, **ukazatel zadluženosti vlastního kapitálu** a **majetkový koeficient**. V souvislosti s analyzovaným podnikem bylo rozhodnuto o vynechání interpretace těchto ukazatelů, jelikož z důvodu podnikem vykazované neuhrazené ztráty z minulých let, ztrácí vypovídající hodnotu.

4.4 Pyramidový rozklad ukazatele ROA

V této subkapitole bude pomocí schématu znázorněn rozklad vrcholového ukazatele ROA. Tento rozklad vychází z dílčích ukazatelů, které byly charakterizovány v teoretické části bakalářské práce a následně aplikovány na jednotlivé výkazy analyzované společnosti CIE JOAMAR, s.r.o. v rámci předchozí subkapitoly zaměřené na analýzu poměrových ukazatelů. Na schématu č. 4. 1 můžeme vidět znázornění multiplikačních vazeb mezi jednotlivými

ukazateli. Výsledné hodnoty vrcholového ukazatele se od hodnot zobrazených v tabulce č. 4. 7, ve které byly analyzovány jednotlivé druhy rentabilit, v tomto případě liší. Rozdíl je způsoben použitím jiné kategorie zisku. V tomto případě bylo při výpočtu ukazatele ROS využito čistého zisku (EATu).

ROA	
2012	0,05
2013	-0,11
2014	0,02
2015	0,06
2016	0,12

ROS	Obrat aktiv
2012	1,03
2013	1,17
2014	1,59
2015	2,03
2016	2,16

EAT	Tržby	Tržby	Celková aktiva
2012	30858	30858	29965
2013	28593	28593	24447
2014	36720	36720	23055
2015	37329	37329	18371
2016	30985	30985	14371

Schéma 4. 1 Pyramidový rozklad ukazatele ROA (2012 – 2016)

Zdroj: rozvahy a VZZ, vlastní zpracování

4.5 Bankrotní a bonitní modely

4.5.1 Altmanův model

Pomocí Altmanova modelu lze posoudit, zda má podnik potenciál prosperovat či nikoliv. Na základě tohoto modelu příslušících vzorců pro výpočet poměrových ukazatelů a následné rovnice (2.27), byla sestavena tabulka č. 4. 9.

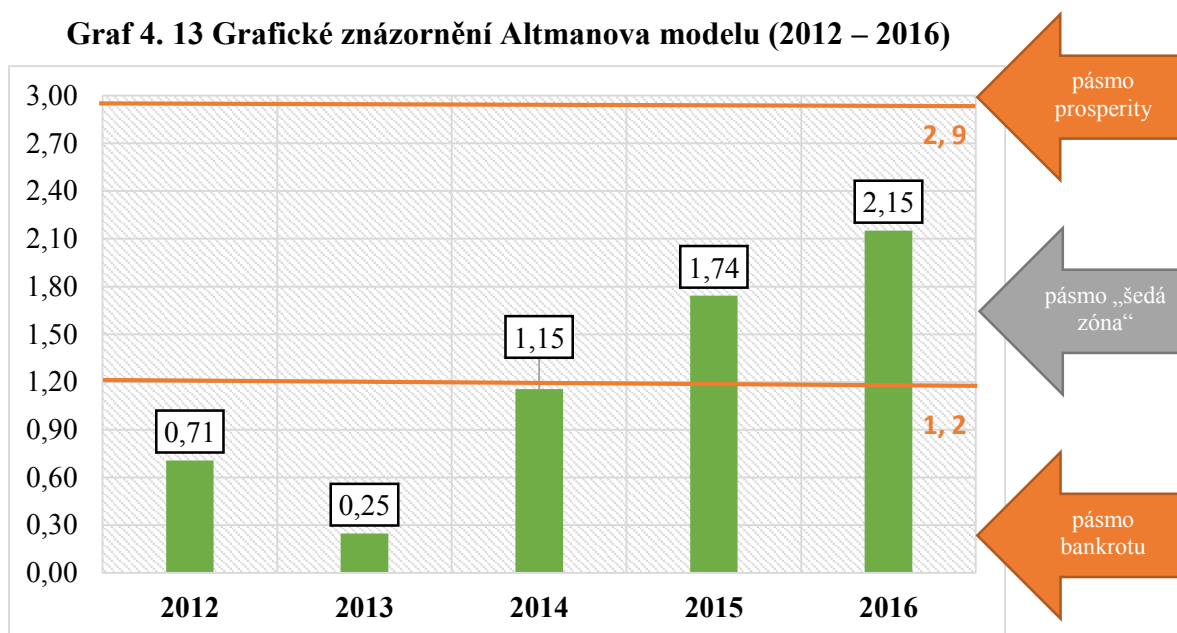
Tab. 4. 9 Analýza Altmanova modelu (2012 – 2016)

Ukazatel	2012	2013	2014	2015	2016
X1 (ČPK/A)	-0,80	-0,97	-0,81	-0,77	-0,58
X2 (ner. zisk/A)	0	0	0	0	0
X3 (EBIT/A)	0,10	-0,04	0,07	0,11	0,16
X4 (VK/závazky)	-0,12	-0,21	-0,20	-0,20	-0,19
X5 (T/A)	1,03	1,17	1,59	2,03	2,16
Výsledný index Z	0,71	0,25	1,15	1,74	2,15

Zdroj: rozvahy a VZZ, vlastní zpracování

V tabulce můžeme vidět výsledné hodnoty nejen dílčích poměrových ukazatelů, ale i celkový ukazatel Z skóre za období 2012 až 2016. Sedláček (2011) uvádí, že na základě tohoto výsledného indexu Z, lze podnik v jednotlivých letech zařadit do určitých pásem. Podniky, jejichž výsledná hodnota je větší než 2, 9 jsou označovány jako podniky s minimální pravděpodobností bankrotu – jedná se tedy o podniky prosperující. V případě, že podnik dosáhl výsledné hodnoty v intervalu menší nebo rovno 2, 9 a zároveň větší nebo rovno 1, 2, nachází se v tzv. šedé zóně. Tyto podniky se nejeví jako převážně úspěšné, ale taky nelze tvrdit, že by se vyznačovaly vážnými problémy.

Graf 4. 13 Grafické znázornění Altmanova modelu (2012 – 2016)

Zdroj: rozvahy a VZZ, vlastní zpracování

Poslední variantou, která se nám nabízí je interval menší než 1, 2. Pokud výsledný index Z spadá právě do této kategorie, jedná se o podniky, které s velkou pravděpodobností zkrachují.

Na základě ukazatelů zobrazených v grafu č. 4. 13 lze tvrdit, že období 2012 až 2013 nevykazovalo známky pravděpodobnosti na zlepšení budoucnosti podniku CIE JOAMAR, s.r.o. Podnik se v těchto třech letech vyskytoval, v tzv. pásmu bankrotu. Největší problém je spatřen v záporné hodnotě vlastního kapitálu, která je zapříčiněna ztrátou z minulých let. Do záporných čísel se podnik dostává také u ukazatelů ČPK a celkových aktiv. Hodnota krátkodobých závazků je v těchto tří letech více než dvojnásobná, než hodnota oběžných aktiv.

Nejnižší hodnota indexu Z byla v roce 2013, kdy se do záporných hodnot dostaly nejen dílčí poměrové ukazatele označené x_1 , x_4 , ale také hodnota ukazatele x_3 , vypočtena podílem

EBITu a sumou aktiv. V tomto roce byl zisk před zdaněním a úroky záporný. V letech 2015 a 2016 se hodnoty indexu Z postupně zvyšují a podnik se dostává do, tzv. šedé zóny. I přestože jsou krátkodobé závazky podniku nižší, jeho ČPK je stále záporný a kromě toho se podnik nadále potýká s nesplacenou ztrátou z minulých let.

4.5.2 Tafflerův model

Na základě Tafflerova modelu lze určit pravděpodobnost bankrotu společnosti. S pomocí vzorců pro výpočet podílových ukazatelů a rovnice (2.28) byla sestavena tato následující tabulka.

Tab. 4. 10 Analýza Tafflerova modelu (2012 – 2016)

Ukazatel	2012	2013	2014	2015	2016
X1 (EBT/kr. závazky)	0,05	-0,08	0,03	0,07	0,12
X2 (OA/CK)	0,29	0,24	0,35	0,38	0,47
X3 (kr. závazky/A)	1,13	1,27	1,25	1,25	1,13
X4 (T/A)	1,03	1,17	1,59	2,03	2,16
Výsledný ukazatel Z_T	0,43	0,40	0,54	0,63	0,67

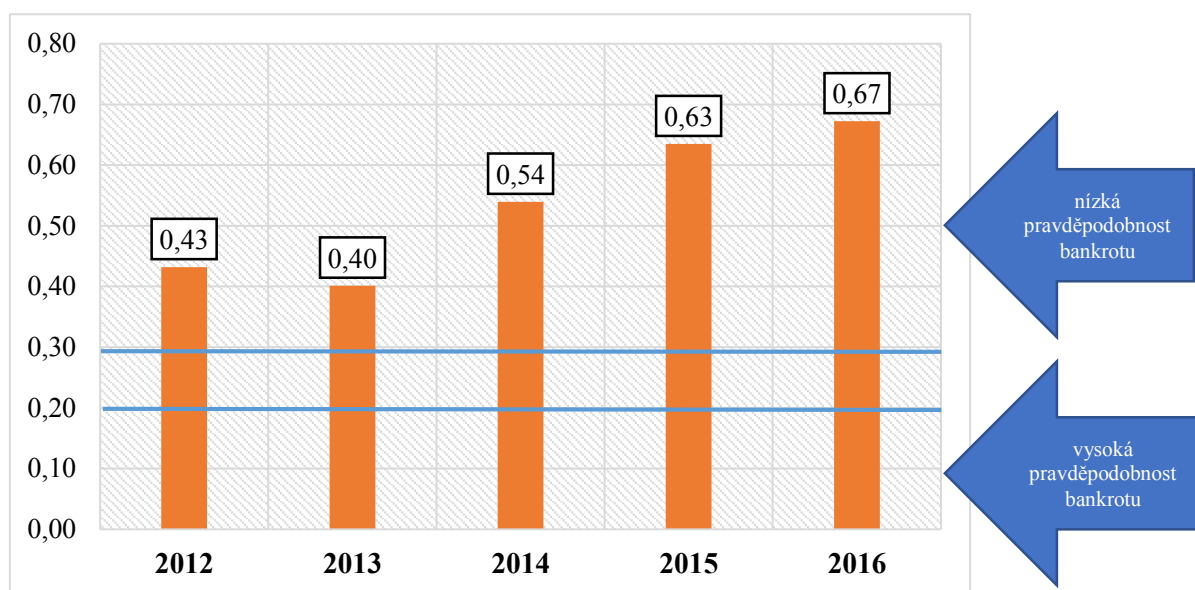
Zdroj: rozvahy a VZZ, vlastní zpracování

Suchánek (2009) dělí podniky do dvou základních skupin. Podniky, jejichž výsledná hodnota je větší, než 0,3 označuje jako prosperující s nízkou pravděpodobností bankrotu. Pokud je výsledný ukazatel Z_T menší, než 0, 2, jedná se o podniky s vysokou pravděpodobností bankrotu.

Na rozdíl od Altmanova modelu, kdy se podnik dle výsledného indexu Z nacházel první tři roky v pásmu bankrotu a následně v pásmu „šedé zóny“, je z tabulky č. 4. 10 patrné, že při výpočtu ukazatel Z_T se hrozící známky bankrotu vůbec neprojeví. Naopak lze říci, že se podnik nacházel ve velice příznivé finanční situaci. Až na výkyv v roce 2013, kdy je hodnota ovlivněna zápornou hodnotou EBTu, mají výsledné hodnoty rostoucí tendenci.

Dle vysoké úrovně hodnot je usuzováno, že alespoň v nejbližších letech bude riziko bankrotu poměrně malé.

Graf 4. 14 Grafické znázornění Tafflerova modelu (2012 – 2016)

Zdroj: rozvahy a VZZ, vlastní zpracování

4.5.3 Index IN99

Index IN99 (označován také jako index důvěryhodnosti) je zaměřen na pohled vlastníka. Tento pohled akceptuje a vyjadřuje kvalitu podniku z hlediska jeho finanční výkonnosti. Na základě vzorců pro výpočet podílových ukazatelů a rovnice (2.29) byla sestavena tato následující tabulka.

Tab. 4. 11 Analýza indexu IN99 (2012 – 2016)

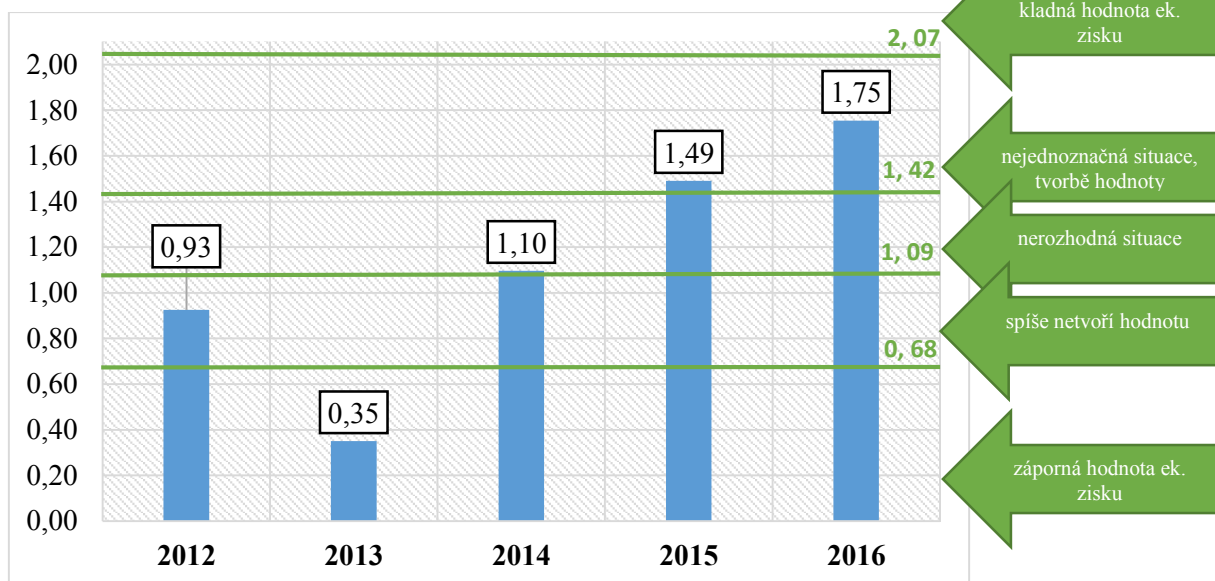
Ukazatel	2012	2013	2014	2015	2016
$A_{(CK/A)}$	0,88	0,79	0,80	0,80	0,84
$C_{(EBIT/A)}$	0,10	-0,04	0,07	0,11	0,16
$D_{(T/A)}$	1,03	1,17	1,59	2,03	2,16
$E_{(OA/(K+Z))}$	0,30	0,24	0,35	0,38	0,49
IN99	0,93	0,35	1,10	1,49	1,75

Zdroj: rozvahy a VZZ, vlastní zpracování

Výsledné údaje indexu IN99 byly znázorněny v grafu č. 4. 15, kde můžeme jasně vidět, v jaké situaci se analyzovaný podnik v jednotlivých letech nacházel.

Stejně jak u interpretace předchozích modelů i zde je patrné, že rok 2013 je rokem nejslabším. Podnik v tomto roce netvořil hodnotu ekonomického zisku, což je způsobeno hlavně díky zápornému EBITu. Kromě tohoto lze říct, že se hodnota indexu IN99 meziročně zvyšovala.

Graf 4. 15 Grafické znázornění indexu IN99 (2012 – 2016)

Zdroj: rozvahy a VZZ, vlastní zpracování

Nejvyšších hodnot dosáhl podnik v roce 2015 a 2016, kdy se s výslednými hodnotami 1, 49; 1, 75 dostal do pásma, tzv. nejednoznačné situace. Podnik sice nemůžeme označit za úspěšný, ale lze tvrdit, že dochází k tvorbě hodnoty.

4.5.4 Index IN05

Jedná se o poslední aktualizaci průmyslově založeného indexu IN01, která spojuje jak pohled věřitelský, tak pohled vlastnický (jinak řečeno hrozbu bankrotu a tvorbu hodnoty). Díky tomuto indexu lze hodnotit schopnost podniku tvořit hodnotu. Na základě výpočtů dle rovnice (2. 30) a jednotlivých podílových ukazatelů byla sestavena následující tabulka č. 4. 12.

Tab. 4. 12 Analýza indexu IN05 (2012 – 2016)

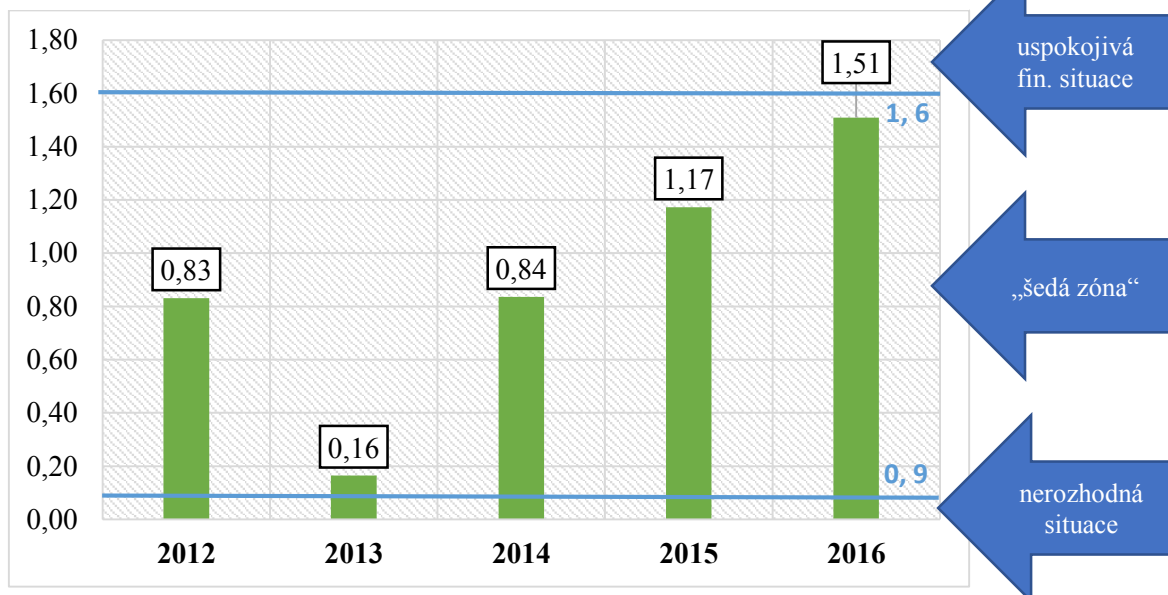
Ukazatel	2012	2013	2014	2015	2016
A _(A/CK)	0,88	0,79	0,80	0,80	0,84
B _(EBIT/nákladové úroky)	2,27	-0,72	1,80	3,87	6,83
C _(EBIT/A)	0,10	-0,04	0,07	0,11	0,16
D _(T/A)	1,03	1,17	1,59	2,03	2,16
E _(OA/Kr.Z)	0,30	0,24	0,35	0,38	0,49
IN05	0,83	0,16	0,84	1,17	1,51

Zdroj: rozvahy a VZZ, vlastní zpracování

Pomocí hodnotících kritérií, která uvádí Sedláček (2009), lze podnik zařadit do tří pásem. Pásmo, ve kterém je index IN05 větší než hodnota 1, 6, je pro podnik pásmem

uspokojující finanční situace. Pokud se hodnota vypočteného indexu nachází v intervalech větší jak 0,9, ale zároveň menší nebo rovno 1,6, podnik spadá do tzv. „šedé zóny“. Výsledky jsou zde nevyhraněné. Při zařazení podniku do posledního pásma (tzn. hodnota IN05 je menší nebo rovna 0,9) lze tvrdit, že má podnik jak své přednosti, tak výraznější problémy.

Graf 4. 16 Grafické znázornění indexu IN05 (2012 – 2016)

Zdroj: rozvahy a VZZ, vlastní zpracování

Dle grafu č. 4. 16 je patrné, že společnost CIE JOAMAR, s.r.o. nebyla ve sledovaném období ohrožena bankrotem. Avšak nelze říct, že by se podnik nacházel ve velmi dobré finanční situaci. Od roku 2012 až 2016 se nachází v tzv. „šedé zóně“, kde je predikce budoucnosti obtížnější. Pokud tento index srovnáme s výsledky modelu Altmanova, je patrné, že mají výsledné hodnoty stejný trend. Nemůžeme však s jistotou tvrdit, že se v obou případech jedná o správné hodnocení podniku, jelikož tyto indexy nemohou ani zdaleka nahradit komplexní analýzu zdraví podniku.

4.5.5 Index bonity

Tento model pracuje na základě zjednodušené multivariační diskriminační analýzy, při které se počítá s šesti vybranými ukazateli, jimž jsou přiřazovány určité váhové faktory. Pomocí rovnice (2.31) a výpočtu jednotlivých podílových ukazatelů byla sestavena následující tabulka.

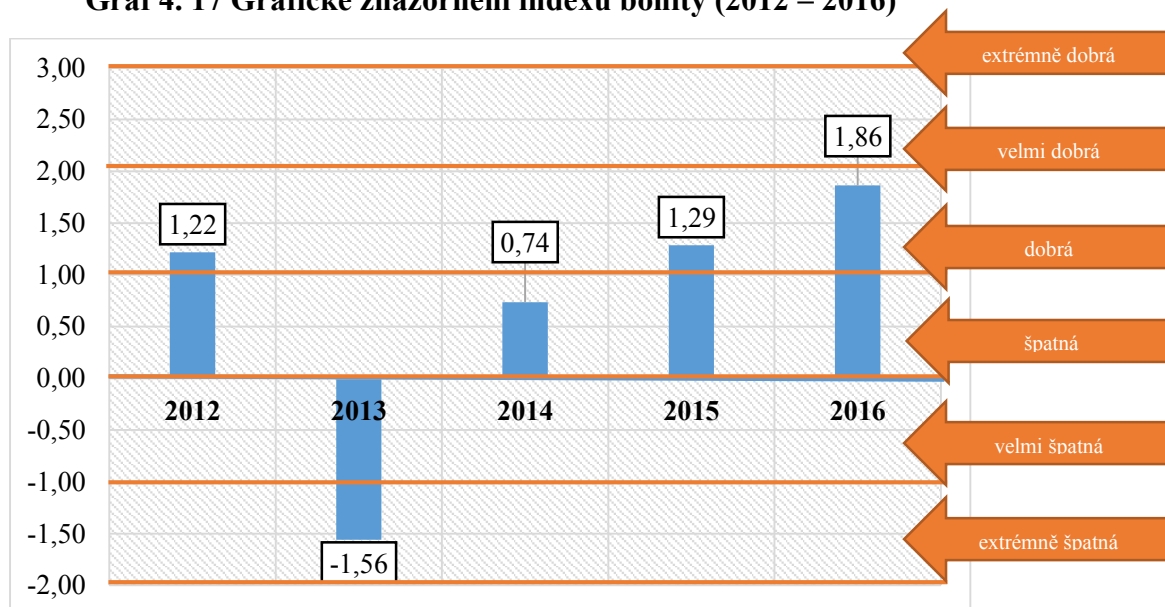
Tab. 4. 13 Analýza indexu bonity (2012 – 2016)

Ukazatel	2012	2013	2014	2015	2016
X1 (CF/CK)	0,15	-0,16	0,05	-0,04	-0,06
X2 (A/CK)	0,88	0,79	0,80	0,80	0,84
X3 (EBT/A)	0,05	-0,11	0,03	0,08	0,14
X4 (EBT/celk. výkony)	0,05	-0,09	0,02	0,04	0,06
X5 (zásoby/celk. výkony)	0,06	0,05	0,04	0,07	0,03
X6 (celk. výkony/A)	1,03	1,17	1,59	2,03	2,16
IB	1,22	-1,56	0,74	1,29	1,86

Zdroj: rozvahy a VZZ, vlastní zpracování

Na základě hodnotících kritérií, která uvádí Sedláček (2011) a jsou charakterizována v části teoretické, lze podnik zařadit do určitých pásem. Čím větší hodnota výsledného IB je, tím je finančně-ekonomická situace daného podniku lepší.

Graf 4. 17 Grafické znázornění indexu bonity (2012 – 2016)

Zdroj: rozvahy a VZZ, vlastní zpracování

Dle grafu č. 4. 17 je patrné, že se podnik v roce 2012 nenacházel v příliš dobré finanční situaci. Hodnota 1, 22 směřovala spíše ke spodní hranici, kterou analyzovaná firma překročila v roce 2013. Došlo k značnému poklesu a firma se nacházela v extrémně špatné finanční situaci. Tento pokles byl zapříčiněn zápornou hodnotou EBITu. Hodnocení situace v jednotlivých letech není, až tak podstatné. Důležitý je pozitivní rostoucí trend vývoje indexu od roku 2014, jehož nejvyšších hodnot bylo dosaženo v letech 2015 a 2016. I přestože se index bonity

v posledních letech zvyšuje, podnik se stále nenachází v situaci, ve které by se dal označit jako úspěšný.

4.6 Shrnutí

Při analýze rozvahy, zaměřené na hodnocení struktury a změn hodnot v čase u položek aktiv a pasiv, byl na straně aktiv odhalen příliš vysoký podíl DM. Tato situace může být vysvětlena faktem, že se jedná o výrobní podnik, ve kterém je za potřebí daleko více DM v podobě strojů, zařízení apod. Za nejvíce překvapivou položku byl označen finanční majetek. Dle vertikální analýzy a sestaveného výkazu CF (viz. Příloha č. 7) váže podnik příliš mnoho peněžních prostředků, které neposílá do oběhu. Paradoxem na straně pasiv je záporná hodnota vlastního kapitálu způsobena neuhrazenou ztrátou z minulých let. Tato ztráta vznikla díky převýšení hodnoty nákladů nad výnosy (dle interních zdrojů, již před rokem 2011) a během sledovaných let se s touto situací nedokázal podnik vypořádat. I přesto, že vlastníky zajímají spíše peněžní prostředky na účtech, než výše účetní ztráty, jsou zde instituce, které tato informace, jež se promítne do rozvahy a také výkazu zisku a ztráty, bude zajímat daleko více.

Při hodnocení změn v čase došlo k největším procentním změnám na straně aktiv v letech 2015 a 2016, kdy se v obou případech CA snížila o cca 20 %. U položek pasiv stojí za zmínku extrémní navýšení rezerv v roce 2016, kdy došlo k nárůstu této položky o 3113, 51 %.

Stejně tak, jak byly během sledovaných let hodnoceny rozvahy, bylo tak i u VZZ. Při analýze výnosů dosahovala největšího podílu (více než 95 %) ve všech letech pochopitelně položka s názvem výkony. U nákladů se zase jednalo o nákladovou spotřebu a i přestože její podíl nebyl ve struktuře nákladů tak vysoký (jak tomu bylo u výkonů ve struktuře výnosů), dosahovala v každém ze sledovaných let více než 50 %.

Při horizontální analýze VZZ bylo zaznamenáno značné kolísání, a to u všech sledovaných položek. Nejkritičtějším obdobím byl označen rok 2013, ve kterém došlo k poklesu VH o 260, 27 %. Díky tomuto poklesu vykazovala společnost CIE JOAMAR, s.r.o. v roce 2013 ztrátu, což přispělo k navýšení neuhrazené ztráty v letech následujících.

Pozitivní výsledky přinášel také ukazatel doby splatnosti pohledávek, kde se ukázala velmi příznivá platební morálka ze strany odběratelů. Opak nastal u ukazatele doby splatnosti závazků. I přesto, že zde bylo splněno pravidlo solventnosti, kdy je doba splatnosti pohledávek kratší, než doba splatnosti závazků, projevila se zde absolutně odstrašující platební morálka ze strany analyzované společnosti. Během let 2012 – 2016 byly závazky této společnosti hrazeny za více než 300 dnů.

Další problémy byly odhaleny také při analýze likvidity. Zde dosahoval podnik příznivých hodnot skoro ve všech letech pouze při výpočtu okamžité likvidity (kritickým rokem, i při této likviditě, byl pouze rok 2013). Při ostatních stupních likvidity firma téměř ve všech případech nedosáhla ani poloviční výše doporučených hodnot. Po tomto zjištění bylo zcela jasné, že podnik i po prodeji svých zásob a splacených pohledávkách není absolutně schopen splatit své krátkodobé závazky. Tato domněnka autora práce byla podpořena také rozdílovým ukazatelem ČPK, na základě kterého byl podnik zařazen do stavu podkapitalizace. Jedná se o situaci, kdy je část stálých aktiv podniku kryta krátkodobými zdroji a podniku hrozí nebezpečí v podobě prodeje dlouhodobého majetku za účelem splacení svých závazků.

I přestože většina ukazatelů rentability nedosahovala ohromujících hodnot, pozitivní stránkou je, že byly tyto hodnoty kladné (tzn. alespoň nějakou část čistého zisku mi daná položka přinese). Výjimkou byl již zmiňovaný kritický rok 2013, kdy společnost vykazovala ztrátu.

Pomocí posledních využitých ukazatelů v oblasti poměrové analýzy byla odhalena téměř více než 100 % závislost analyzovaného podniku na cizích zdrojích. Podnik není schopen díky neuhrazené ztrátě z minulých let financovat ani malou část svých aktiv. I přestože je cizí kapitál považován za levnější, měl by se využívat pouze v určité míře, jelikož pak dochází ke ztrátě finanční stability podniku – v tomto případě je finanční stabilita podniku ovlivněna radikálním způsobem.

V případě Altmanova modelu a indexu IN05 byl podnik v posledních letech zařazen do tzv. šedé zóny, nedá se tedy s jistotou předvídat jeho budoucí vývoj. Překvapením byl index bonity, při kterém byla situace podniku označena za dobrou a na základě Tafflerova modelu byla podniku přiřazena nízká pravděpodobnost bankrotu rovnou ve všech sledovaných letech. Dle indexu IN99 se podnik v posledních letech dostal opět do nejednoznačné situace vývoje své budoucnosti. Pozitivní stránkou však je, že na základě výsledných hodnot všech využitých modelů můžeme vidět značný rostoucí trend téměř ve všech sledovaných letech (nepočítaje rok 2013).

4.7 Doporučení pro podnik na základě provedené analýzy finančního zdraví

Na základě údajů získaných pomocí aplikace metod a ukazatelů finanční analýzy byly zjištěny jisté slabiny podniku.

Problémem podniku je v první řadě velikost krátkodobých závazků, jejichž výše přesahuje dokonce výši OA, tím se podnik dostává do situace, kdy je jeho ČPK záporný, což značí finanční nestabilitu. Výše krátkodobých závazků ovlivňuje pochopitelně také hodnoty jednotlivých stupňů likvidit, jež nejsou pro podnik pozitivní. Jelikož má podnik na základě výpočtu CF (viz příloha 7) poměrně vysoký peněžní tok, může být východiskem z této nepříznivé situace úhrada těchto krátkodobých závazků z finančních prostředků. V případě nutnosti je možné tuto situaci řešit prodejem přebytečného majetku a snížením osobních nákladů, jejichž výše je také vysoká.

Dlouhé doby splatnosti závazků finanční situaci podniku výrazně zhoršují. Jednou z možností řešení této situace je konsolidace dluhů u úvěrové instituce a získání delšího času na splacení závazků. Je však nutné zvážit, zda je tato cesta pro podnik schůdná. S výši neuhrazené ztráty z minulých let a nepříznivými výsledky v oblasti bankrotních ukazatelů nemusí být podnik pro banky posuzující jeho bonitu přijatelným klientem.

Slabinu analyzovaného podniku lze nalézt také v závislosti na sesterské firmě CIE PLASTY, s.r.o., která je jeho jediným dodavatelem. Zakázky, které tato sesterská společnost přijímá, ovlivňují výši tržeb a ruku v ruce i zisky analyzovaného podniku. Volba jednoho dodavatele je pro podnik CIE JOAMAR, s.r.o. poměrně rizikovou. Možné řešení této situace spočívá v diverzifikaci dodavatelů, díky které lze dané riziko snížit.

Jelikož se firma nachází v situaci, kdy je její finanční zdraví a existence ohrožena výrazně, přichází v úvahu také řešení likvidací podniku a jeho následný zánik. V tomto případě vstupuje podnik po návrhu likvidátora do likvidace a dochází k jeho zrušení. Věřitelům podniku je tato skutečnost oznámena a jejich úkolem je, aby se ve stanovené lhůtě (3 měsíce a více) přihlásili ke svým pohledávkám. Poté nastává období, kdy jsou přihlášené pohledávky hrazeny a po uspokojení závazků podniku dochází dle podílů společníků k rozdělení likvidačního zůstatku. Po skončení likvidace podává likvidátor do 30 dnů návrh na výmaz z OR a výmazem z OR společnost zaniká.

5 ZÁVĚR

Cílem bakalářské práce bylo provedení finanční analýzy společnosti CIE JOAMAR, s.r.o. Analyzovaným obdobím, ve kterém byl sledován vývoj ukazatelů a vlivy na ně působící, byly roky 2012 – 2016.

Nejdříve byla zpracována kapitola zaměřena na teoretickou část FA. Zde byly charakterizovány jednotlivé dílčí aspekty FA – předmět a účel, historie, uživatelé, zdroje vstupních dat a ukazatele. V této kapitole je také část věnovaná tématu životního cyklu podniku – konkrétněji zániku společnosti, jelikož právě toto téma s analyzovaným podnikem úzce souvisí.

Po vymezení teoretického hlediska došlo k bližšímu seznámení se společností CIE JOAMAR, s.r.o. Ve třetí kapitole byla firma charakterizována nejdříve obecně v jednotlivých bodech, a poté byla podrobněji rozebrána její historie, předmět podnikání i organizační struktura.

Hlavní částí bakalářské práce byla část aplikační, jež obsahuje vlastní analýzu a výpočty jednotlivých ukazatelů, ke kterým byla připojena interpretace výsledků. Úvod kapitoly byl věnován sestavení vertikální a horizontální analýzy aplikované na výkazy zisku a ztráty a rozvahy v období 2012 – 2016. Následující analýzou byla analýza poměrových ukazatelů, pomocí které byl získán detailní pohled na finanční stabilitu podniku v oblasti aktivity, rentability, likvidity a zadluženosti. Po zhodnocení výsledků poměrové analýzy byly provedeny výpočty bankrotních a bonitních modelů. Konkrétně se jednalo o aplikaci Altmanova a Tafflerova modelu, indexu IN99, indexu IN05 a indexu bonity. Výsledná hodnocení se u různých modelů lišila.

Z výsledků provedených výpočtů a rozborů vyplývá, že se firma nachází v situaci ohrožující její finanční zdraví a existenci. V souvislosti s řešením této situace byla navržena určitá doporučení a varianty řešení zaměřené na ozdravení podniku. Podnik se nakonec tuto situaci rozhodl řešit likvidací. Dne 20. prosince 2017 byl sepsán notářský zápis (viz Příloha č. 8), který pojednává o rozhodnutí o zrušení společnosti CIE JOAMAR, s.r.o. a jejím vstupu do likvidace s platností ke dni 1. 1. 2018. Od tohoto data vystupuje společnost pod obchodní firmou CIE JOAMAR, s.r.o. v likvidaci. V notářském zápisu je také zaznamenána informace o jmenování likvidátora, který získal pravomoc za společnost jednat, a to v rozsahu týkajícího se likvidace. V únoru 2018 byli o procesu likvidace informováni obchodní partneři společnosti JOAMAR, s.r.o. – v likvidaci (viz příloha 9.).

V Příloze 9. lze také vidět, že došlo k odkupu zanikajícího podniku jeho sesterskou společností CIE JOAMAR, s.r.o. Od 1. 2. 2018 se tedy veškerí obchodní partneři obrací na tuto firmu. V současné době proces likvidace stále probíhá.

Na závěr je nutné říci, že autor práce ocenil ochotu a velice příjemné jednání ze strany pracovníků této společnosti, díky kterým se mu podařilo získat pestrou škálu informací potřebných k vypracování této práce. Získané informace využíval při aplikaci metod a ukazatelů finanční analýzy na jednotlivé výkazy, které mu byly poskytnuty. Tím byl cíl bakalářské práce naplněn.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

a) Knižní publikace

1. ALTMAN, Edward I. Financial ratios, diskriminant analysis and the prediction of corporate bankruptcy. Journal of Finance, 1968. 608 s.
2. DLUHOŠOVÁ, Dana. Finanční řízení a rozhodování podniku: analýza, investování, oceňování, riziko, flexibilita. 3., rozš. vyd. Praha: Ekopress, 2010. ISBN 978-80-86929-68-2
3. FOTR, J., VACÍK, E., SOUČEK, I., ŠPAČEK, M., HÁJEK, S. Tvorba strategie a strategické plánování. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, a.s., 2012, 381 s. ISBN: 978-80-247-3985-4
4. HRDÝ, Milan a Michaela KRECHOVSKÁ. Finance podniku. Praha: Wolters Kluwer Česká republika, 2009. ISBN 978-80-7357-492-5.
5. KALOUDA, František. Finanční analýza a řízení podniku. 3. rozšířené vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017. ISBN 978-80-7380-646-0
6. KNÁPKOVÁ, Adriana, Drahomíra PAVELKOVÁ a Karel ŠTEKER. Finanční analýza: komplexní průvodce s příklady. 2., rozš. vyd. Praha: Grada, 2013. ISBN 978-80-247-4456-8
7. RŮČKOVÁ, Petra a Michaela ROUBÍČKOVÁ. Finanční management. Praha: Grada, 2012. ISBN 978-80-247-4047-8
8. RŮČKOVÁ, Petra. Finanční analýza: metody, ukazatele, využití v praxi. 5., aktualizované vydání. Praha: Grada Publishing, 2015. ISBN 978-80-247-5534-2
9. SEDLÁČEK, Jaroslav. Finanční analýza podniku. 2., aktualiz. vyd. Brno: Computer Press, 2011. ISBN 978-80-251-3386-6
10. SUCHÁNEK, Petr. Finanční management. 1. vyd. Brno: Masarykova univerzita, 2009. 128 s. DSO 1. ISBN 978-80-210-4277-3.
11. SYNEK, Miloslav. Manažerská ekonomika. 5., aktualiz. a dopl. vyd. Praha: Grada, 2011. ISBN 978-80-247-3494-1
12. SYNEK, Miloslav, Heřman KOPKÁNĚ a Markéta KUBÁLKOVÁ. Manažerské výpočty a ekonomická analýza. V Praze: C.H. Beck, 2009. ISBN 978-80-7400-154-3
13. VOCHOZKA, Marek. Metody komplexního hodnocení podniku. Praha: Grada, 2011. ISBN 978-80-247-3647-1

14. ZMEŠKAL, Zdeněk, Dana DLUHOŠOVÁ a Tomáš TICHÝ. Finanční modely: koncepty, metody, aplikace. 3., přeprac. a rozš. vyd. Praha: Ekopress, 2013. ISBN 978-80-86929-91-0

b) elektronické dokumenty a ostatní

15. CIE PLASTY. *CIE* [online]. Dostupné z: <http://www.cieautomotive.cz/plasty/> [cit. 2018-05-08]
16. Veřejný rejstřík a Sbírka listin: Sbírka listin. *Justice.cz* [online]. Praha: Ministerstvo spravedlnosti České republiky, ©2012 [cit. 2018-05-08] Dostupné z: <https://or.justice.cz/ias/ui/vypis-sl-firma?subjektId=282158>

SEZNAM ZKRATEK

A	aktiva
a.s.	akciová společnost
celk. výkony	celkové výkony
CF	Cash Flow
CK	cizí kapitál
ČPK	čistý pracovní kapitál
DHM; dl. hmotný majetek	dlouhodobý hmotný majetek
dl. CK	dlouhodobý cizí kapitál
dl. finanční majetek	dlouhodobý finanční majetek
dl. pohledávky	dlouhodobé pohledávky
dl. závazky;	dlouhodobé závazky
DM; dl. majetek	dlouhodobý majetek
DNM; dl. nehm. majetek	dlouhodobý nehmotný majetek
EAT	zisk po zdanění
EBIT	zisk před zdaněním a úroky
EBT	zisk před zdaněním
FA	finanční analýza
IB	index bonity
Kr. pohledávky	krátkodobé pohledávky
kr. závazky; kr. Z	krátkodobé závazky
KS PP	konečný stav peněžních prostředků
nákl. úroky	nákladové úroky
ner. zisk	nerozdělený zisk
OA; OM	oběžná aktiva (majetek)
Obr.	obrázek
OR	obchodní rejstřík
os. fin. V	ostatní finanční výnosy
PP PS	počáteční stav peněžních prostředků
ROA	rentabilita aktiv
ROC	rentabilita nákladů
ROCE	rentabilita dlouhodobých zdrojů
ROE	rentabilita vlastního kapitálu

ROS	rentabilita tržeb
s.r.o.	s ručením omezeným
SA	stálá aktiva
Sb.	sbírky
T	tržby
Tab.	tabulka
VK	vlastní kapitál
VZZ	výkaz zisku a ztráty

PROHLÁŠENÍ O VYUŽITÍ VÝSLEDKŮ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Prohlašuji, že

- jsem byla seznámena s tím, že na mou bakalářskou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. – autorský zákon, zejména § 35 – užití díla v rámci občanských a náboženských obřadů, v rámci školních představení a užití díla školního a § 60 – školní dílo;
- beru na vědomí, že Vysoká škola báňská – Technická univerzita Ostrava (dále jen VŠB-TUO) má právo nevýdělečně, ke své vnitřní potřebě, bakalářskou práci užít (§ 35 odst. 3);
- souhlasím s tím, že bakalářská práce bude v elektronické podobě archivována v Ústřední knihovně VŠB-TUO a jeden výtisk bude uložen u vedoucího bakalářské práce. Souhlasím s tím, že bibliografické údaje o bakalářské práci budou zveřejněny v informačním systému VŠB-TUO;
- bylo sjednáno, že s VŠB-TUO, v případě zájmu z její strany, uzavřu licenční smlouvu s oprávněním užít dílo v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- bylo sjednáno, že užít své dílo, bakalářskou práci, nebo poskytnout licenci k jejímu využití mohu jen se souhlasem VŠB-TUO, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly VŠB-TUO na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše).

Ve Valašském Meziříčí dne 11. 5. 2018

.....

jméno a příjmení studenta

SEZNAM OBRÁZKŮ A SCHÉMAT

a) Schémata

Schéma 2.1 Uživatelé finanční analýzy	9
Schéma 2.2 Skupiny informací pro finanční analýzu.....	10
Schéma 2.3 Transformace zisku na CF u nepřímé metody	16
Schéma 2.4 Integrovaní vazby mezi jednotlivými výkazy	18
Schéma 2.5 Znárodnění ČPK ve struktuře rozvahy	23
Schéma 2.6 Kategorie zisku	25
Schéma 2.7 Pyramidový rozklad vrcholového ukazatele ROE.....	28
Schéma 2.8 Varianty zrušení společnosti.....	36
Schéma 4.1 Pyramidový rozklad ukazatele ROA (2012 – 2016).....	57

b) Obrázky

Obr. 2.1 Životní cyklus podniku	33
Obr. 3.1 Logo společnosti	38
Obr. 3.2 Organizační struktura společnosti CIE JOAMAR, s.r.o.	39

SEZNAM GRAFŮ

Graf 4.1 Vývoj struktury aktiv v letech 2012 – 2016.....	40
Graf 4.2 Struktura oběžného majetku v roce 2013.....	41
Graf 4.3 Struktura oběžného majetku v roce 2016.....	42
Graf 4.4 Vývoj struktury pasiv v letech 2012 – 2016	42
Graf 4.5 Vertikální analýza výnosů v letech 2012 - 2016.....	45
Graf 4.6 Vertikální analýza nákladů v letech 2012 – 2016	46
Graf 4.7 Vývoj tří vybraných ukazatelů aktivity v letech 2012 – 2016	49
Graf 4.8 Znázornění pravidla solventnosti (2012 – 2016)	51
Graf 4.9 Grafické znázornění ukazatelů likvidity (2012 – 2016).....	52
Graf 4.10 Grafické znázornění ukazatele ROA (2012 – 2016).....	54
Graf 4.11 Grafické znázornění ukazatele ROS (2012 – 2016).....	55
Graf 4.12 Grafické znázornění ukazatele ROC (2012 – 2016)	55
Graf 4.13 Grafické znázornění Altmanova modelu (2012 – 2016).....	58
Graf 4.14 Grafické znázornění Tafflerova modelu (2012 – 2016).....	60
Graf 4.15 Grafické znázornění indexu IN99 (2012 – 2016)	61
Graf 4.16 Grafické znázornění indexu IN05 (2012 – 2016)	62
Graf 4.17 Grafické znázornění indexu bonity (2012 – 2016)	63

SEZNAM TABULEK

Tab. 2.1 Struktura rozvahy	12
Tab. 2.2 Základní struktura VZZ	14
Tab. 2.3 Pásma hodnocení Altmanova modelu	30
Tab. 2.4 Pásma hodnocení Tafflerova modelu	31
Tab. 2.5 Pásma pro hodnocení indexu IN99	31
Tab. 2.6 Intervaly pro hodnocení indexu IN05	32
Tab. 2.7 Hodnotící kritéria indexu bonity	33
Tab. 3.1 Obecné údaje o společnosti	37
Tab. 4.1 Horizontální analýza aktiv v letech 2012 – 2016	43
Tab. 4.2 Horizontální analýza pasiv v letech 2012 – 2016	44
Tab. 4.3 Horizontální analýza VZZ v letech 2012 – 2016	47
Tab. 4.4 Vývoj ukazatelů aktivity v letech 2012 – 2016	48
Tab. 4.5 Vývoj ukazatelů likvidity v letech 2012 – 2016	51
Tab. 4.6 Vývoj ukazatele ČPK (2012 – 2016)	53
Tab. 4.7 Vývoj ukazatelů rentability (2012 – 2016)	53
Tab. 4.8 Vývoj ukazatelů finanční stability a zadluženosti v letech 2012 – 2016	56
Tab. 4.9 Analýza Altmanova modelu (2012 – 2016)	57
Tab. 4.10 Analýza Tafflerova modelu (2012 – 2016)	59
Tab. 4.11 Analýza indexu IN99 (2012 – 2016)	60
Tab. 4.12 Analýza indexu IN05 (2012 – 2016)	61
Tab. 4.13 Analýza indexu bonity (2012 – 2016)	63

SEZNAM PŘÍLOH

- Přílohy č. 1 Rozvaha společnosti CIE JOAMAR, s.r.o. 2012 – 2016 (v tis. Kč)
- Příloha č. 2 Výkaz zisků a ztráty společnosti CIE JOAMAR, s.r.o. 2012 – 2016 (v tis. Kč)
- Příloha č. 3 Vertikální analýza rozvahy společnosti CIE JOAMAR, s.r.o. 2012 – 2016
- Příloha č. 4 Horizontální analýza rozvahy společnosti CIE JOAMAR, s.r.o. 2012 – 2016
- Příloha č. 5 Vertikální analýza výkazu zisku a ztráty společnosti CIE JOAMAR, s.r.o.
2012 – 2016
- Příloha č. 6 Horizontální analýza výkazu zisku a ztráty společnosti CIE JOAMAR, s.r.o.
2012 – 2016 (v tis. Kč)
- Příloha č. 7 Cash Flow společnosti CIE JOAMAR, s.r.o. 2012 – 2016 (v tis. Kč)
- Příloha č. 8 Notářský zápis
- Příloha č. 9 Informační dopis určený obchodním partnerům

PŘÍLOHY